

Καλώς ήρθατε στην Ανάλυση Fourier και το
Ολοκλήρωμα Lebesgue

<http://eclass.uoa.gr/courses/MATH121/>

Εαρινό εξάμηνο 2016-2017

Έστω $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{R}$, ολοκληρώσιμη (κατά Riemann, προς το παρόν). Η **σειρά Fourier** της f είναι η σειρά συναρτήσεων

$$S[f](x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} (a_k \cos kx + b_k \sin kx),$$

όπου οι **συντελεστές Fourier** a_k και b_k της f ορίζονται από τις σχέσεις

$$a_k = a_k(f) = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \cos kx \, dx, \quad k = 0, 1, 2, \dots$$

και

$$b_k = b_k(f) = \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) \sin kx \, dx, \quad k = 1, 2, \dots$$

(τα ολοκληρώματα υπάρχουν).

Παρατήρηση Για κάθε $k \in \mathbb{Z}_+$,

$$|a_k| \leq \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f(x)| dx \quad \text{και} \quad |b_k| \leq \frac{1}{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f(x)| dx.$$

Δηλαδή, οι ακολουθίες $\{a_k\}$ και $\{b_k\}$ είναι φραγμένες.

Το n -οστό **μερικό άθροισμα** της $S[f]$ είναι η συνεχής συνάρτηση

$$s_n(f)(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^n (a_k \cos kx + b_k \sin kx).$$

Πρόβλημα: «συγκλίνει η ακολουθία $s_n(f)$ στην f ;»

ΝΑΙ, για «καλές συναρτήσεις»

ΝΑΙ, «με την κατάλληλη έννοια σύγκλισης».

Τριγωνομετρικά πολυώνυμα

Τριγωνομετρική Σειρά:

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} a_k \cos kx + \sum_{k=1}^{\infty} b_k \sin kx$$

Τριγωνομετρικό πολυώνυμο:

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^N a_k \cos kx + \sum_{k=1}^N b_k \sin kx$$

$a_k = b_k = 0$ όταν $k > N$. Βαθμός: ο μικρότερος N ώστε $|a_N| + |b_N| \neq 0$.

Ισοδύναμη μορφή

$$\sum_{k=-N}^N c_k \exp(ikx)$$

όπου $\exp(it) \equiv \cos t + i \sin t$,
$$c_k = \begin{cases} \frac{1}{2}(a_k - ib_k), & k \geq 1 \\ \frac{1}{2}a_0, & k = 0 \\ \frac{1}{2}(a_{-k} + ib_{-k}), & k \leq -1 \end{cases}$$

Παράδειγμα 1.

Για κάθε $x \in \mathbb{R}$,

$$\begin{aligned} s_n(x) &= \sum_{k=1}^n \sin kx = \sin x + \sin 2x + \dots + \sin nx \\ &= \begin{cases} \frac{\cos \frac{x}{2} - \cos(n + \frac{1}{2})x}{2 \sin \frac{x}{2}}, & x \neq 2m\pi \\ 0, & x = 2m\pi \end{cases} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} c_n(x) &= \frac{1}{2} + \sum_{k=1}^n \cos kx = \frac{1}{2} + \cos x + \cos 2x + \dots + \cos nx \\ &= \begin{cases} \frac{\sin(n + \frac{1}{2})x}{2 \sin \frac{x}{2}}, & x \neq 2m\pi \\ n + \frac{1}{2}, & x = 2m\pi \end{cases} \end{aligned}$$

Παράδειγμα 1. (συνέχεια)

Μολονότι οι δύο ακολουθίες δεν συγκλίνουν (γιατί;), είναι φραγμένες (όταν $x \neq 2k\pi$).

Απόδειξη Αν $x \in (0, 2\pi)$, για κάθε $n \in \mathbb{N}$ έχουμε

$$\left| \frac{1}{2} + \sum_{k=1}^n \cos kx \right| \leq \frac{1}{2|\sin \frac{x}{2}|} \quad \text{και} \quad \left| \sum_{k=1}^n \sin kx \right| \leq \frac{1}{|\sin \frac{x}{2}|}.$$

Επιπλέον για κάθε $\delta > 0$ οι δύο ακολουθίες είναι **ομοιόμορφα φραγμένες** στο διάστημα $[\delta, 2\pi - \delta]$:

Για κάθε $x \in [\delta, 2\pi - \delta]$ και κάθε $n \in \mathbb{N}$ έχουμε

$$\left| \frac{1}{2} + \sum_{k=1}^n \cos kx \right| \leq \frac{1}{2\sin \frac{\delta}{2}} \quad \text{και} \quad \left| \sum_{k=1}^n \sin kx \right| \leq \frac{1}{\sin \frac{\delta}{2}}.$$

Παράδειγμα 2

$$s_n(x) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k^2} \sin kx = \sin x + \frac{1}{4} \sin 2x + \dots + \frac{1}{n^2} \sin nx$$

$$c_n(x) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k^2} \cos kx = \cos x + \frac{1}{4} \cos 2x + \dots + \frac{1}{n^2} \cos nx$$

Συγκλίνουν ομοιόμορφα σε συνεχείς συναρτήσεις $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ διότι

Θεώρημα

Αν μια ακολουθία (f_n) συναρτήσεων $f_n : X \rightarrow \mathbb{C}$ (όπου $X \subseteq \mathbb{R}$) είναι ομοιόμορφα βασική¹, τότε συγκλίνει ομοιόμορφα στο X . Αν επί πλέον οι f_n είναι συνεχείς στο X , τότε και το όριό τους είναι συνεχής συνάρτηση.

¹δηλαδή ικανοποιεί: για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε αν $n, m \geq n_0$ να ισχύει για κάθε $x \in X$ η ανισότητα $|f_n(x) - f_m(x)| < \varepsilon$

Παράδειγμα

$$s_n(x) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k} \sin kx = \sin x + \frac{1}{2} \sin 2x + \dots + \frac{1}{n} \sin nx$$

$$c_n(x) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k} \cos kx = \cos x + \frac{1}{2} \cos 2x + \dots + \frac{1}{n} \cos nx$$

Θα δείξουμε ότι και οι δύο ακολουθίες συγκλίνουν για κάθε $x \neq 2k\pi$ και ορίζουν συνεχείς συναρτήσεις. Αρκεί να περιορισθούμε στο $(0, 2\pi)$, εφόσον οι δύο ακολουθίες είναι τριγωνομετρικά πολυώνυμα, άρα 2π -περιοδικές συναρτήσεις. (Παρατήρησε ότι για $x = 2k\pi$ η $(c_n(x))$ αποκλίνει.)

Πρόταση (Dirichlet)

Έστω (a_k) ακολουθία συναρτήσεων $a_k : X \rightarrow \mathbb{C}$ και (b_k) ακολουθία αριθμών. Αν

(i) υπάρχει $M < \infty$ ώστε $\forall t \in X, \forall n \in \mathbb{N}, : \left| \sum_{k=1}^n a_k(t) \right| \leq M,$

(ii) $b_1 \geq b_2 \geq \dots \geq b_n \geq 0$

και (iii) $b_n \rightarrow 0,$

τότε η σειρά $\sum_k b_k a_k$ συγκλίνει ομοιόμορφα στο X .

Λήμμα (άθροιση κατά μέρη)

Αν $b_1 \geq b_2 \geq \dots \geq b_n \geq 0$ και $a_k \in \mathbb{C}$, τότε θέτοντας $s_0 = 0$ και $s_k = a_1 + a_2 + \dots + a_k$, έχουμε για κάθε $m, n \in \mathbb{N}$ με $n > m \geq 1$,

$$\sum_{k=m}^n a_k b_k = \sum_{k=m}^{n-1} s_k (b_k - b_{k+1}) + s_n b_n - s_{m-1} b_m$$

Αν f είναι τριγωνομετρικό πολυώνυμο, πώς να βρώ τους συντελεστές;

Παρατήρηση

$$\text{Αν } f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^N a_k \cos kx + \sum_{k=1}^N b_k \sin kx,$$

τότε

$$a_0 = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) dx$$

$$a_n = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \cos nx dx$$

$$b_m = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \sin mx dx$$

Παρατήρηση (Μιγαδική μορφή)

$$\text{Αν } f(x) = \sum_{k=-N}^N c_k \exp ikx$$

τότε,

$$c_m = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \exp(-imx) dx, \quad -N \leq m \leq N.$$

Διότι αν $k \in \mathbb{Z}$,

$$\frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \exp(ikx) dx = \begin{cases} 1 & k = 0 \\ 0 & k \neq 0 \end{cases}$$

Γενίκευση: Αν δοθεί 2π -περιοδική συνάρτηση f , **ορίζουμε**

$$a_n = a_n(f) = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \cos nx dx, \quad (n = 0, 1, 2, \dots)$$

$$b_m = b_m(f) = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \sin mx dx, \quad (m = 1, 2, \dots)$$

$$\hat{f}(k) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \exp(-ikx) dx, \quad (k \in \mathbb{Z})$$

αρκεί τα ολοκληρώματα να υπάρχουν.

Ορισμός: Η **σειρά Fourier** $S(f)$ της f :

$$\begin{aligned} S(f, x) &\equiv \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} a_k \cos kx + \sum_{k=1}^{\infty} b_k \sin kx \\ &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} \hat{f}(k) e^{ikx} \text{ (μικραδική μορφή)} \end{aligned}$$

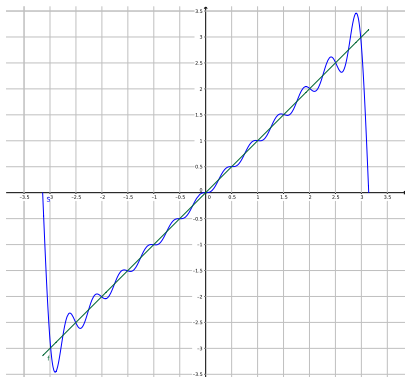
(Δεν εξετάζουμε προς το παρόν αν οι σειρές αυτές συγκλίνουν ή όχι)

Παράδειγμα

Η σειρά Fourier της συνάρτησης $f(t) = t$, $t \in (-\pi, \pi)$ είναι

$$f \sim 2 \left(\sin t - \frac{1}{2} \sin 2t + \frac{1}{3} \sin 3t - \frac{1}{4} \sin 4t + \dots \right)$$

Αποδεικνύεται (Άσκηση!) ότι τα μερικά αθροίσματα της σειράς αυτής σχηματίζουν βασική ακολουθία και επομένως η σειρά συγκλίνει. Συγκλίνει όμως άραγε στην f ;

Παρατήρηση

- Η σειρά Fourier ενός τριγωνομετρικού πολυωνύμου είναι το ίδιο το τριγ. πολυώνυμο: $S_n(p) = p$ όταν $n \geq \text{deg}p$, άρα $S(p) = p$.
- Αν μια τριγωνομετρική σειρά $f(x) = \sum_k c_k e^{ikx}$ συγκλίνει **ομοιόμορφα**, τότε οι συντελεστές Fourier $\hat{f}(k)$ της f είναι οι c_k , δηλαδή η σειρά Fourier της f είναι η ίδια η f .
- Δεν είναι όμως αλήθεια εν γένει ότι κάθε συγκλίνουσα τριγωνομετρική σειρά είναι σειρά Fourier κάποιας συνάρτησης (βλ. π.χ. [Απ 30.21]).

Πρόταση (Γραμμικότητα)

Αν οι f, g είναι ολοκληρώσιμες στο $[0, 2\pi]$ και $\lambda \in \mathbb{C}$,

$$a_n(f + \lambda g) = a_n(f) + \lambda a_n(g),$$

$$b_n(f + \lambda g) = b_n(f) + \lambda b_n(g) \quad (n, m \in \mathbb{N})$$

ισοδύναμα $\widehat{f + \lambda g}(k) = \hat{f}(k) + \lambda \hat{g}(k) \quad (k \in \mathbb{Z})$

επομένως $S_n(f + \lambda g) = S_n(f) + \lambda S_n(g) \quad (n \in \mathbb{N}).$

Πρόταση

Αν f είναι συνεχής και 2π -περιοδική συνάρτηση και $\sum |\hat{f}(k)| < \infty$ (ισοδύναμα $\sum (|a_k(f)| + |b_k(f)|) < \infty$) τότε η $(S_N(f))$ συγκλίνει ομοιόμορφα (και άρα η $S(f) := \lim_N S_N(f)$ είναι συνεχής).

Πώς να συμπεράνω ότι η $(S_N(f))$ συγκλίνει στην f ;

Παρατηρώ ότι, για κάθε $k \in \mathbb{Z}$ ισχύει $\widehat{S_N(f)}(k) = \hat{f}(k)$ όταν $N \geq |k|$, άρα $\widehat{S(f)}(k) = \hat{f}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$.

Αρκεί λοιπόν να δείξω το επόμενο Θεώρημα Μοναδικότητας:

Θεώρημα

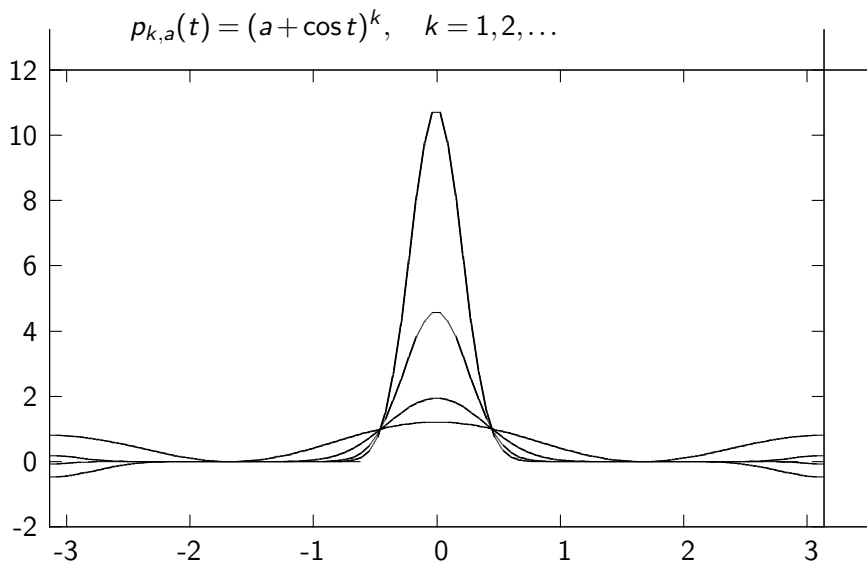
Αν f και g είναι συνεχείς και 2π -περιοδικές συναρτήσεις με $\hat{g}(k) = \hat{f}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$ (ισοδύναμα $a_n(f) = a_n(g)$ και $b_n(f) = b_n(g)$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$), τότε $f = g$.

Σχέδιο Απόδειξης Θα δείξω ότι αν $f \neq g$, υπάρχει τριγ. πολυώνυμο p με $\int_{-\pi}^{\pi} fp \neq \int_{-\pi}^{\pi} gp$. Τότε, υπάρχει k ώστε $\int_{-\pi}^{\pi} fe_k \neq \int_{-\pi}^{\pi} ge_k$, δηλ. $\hat{f}(-k) \neq \hat{g}(-k)$.

Ειδική περίπτωση: $f(0) - g(0) := h(0) > 0$. Θα βρώ τριγωνομετρικό πολυώνυμο της μορφής $p_{k,a}(t) = (a + \cos t)^k$ για κατάλληλα a, k με $\int_{-\pi}^{\pi} hp \neq 0$.

Γενική περίπτωση: αν $f(t_0) - g(t_0) := h(t_0) \neq 0$, υπάρχει θ ώστε $e^{i\theta} h(t_0) > 0$, οπότε η ϕ με $\phi(s) = e^{i\theta} h(s + t_0)$ έχει $g(0) > 0$ και $\hat{\phi}(k) = e^{i\theta} e^{-ikt_0} \hat{h}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$.

Τα τριγωνομετρικά πολυώνυμα $p_{k,a}$

Τα τριγ. πολυώνυμα $p_{k,a}$ με $a = \frac{1}{10}, k = 2, 7, 16, 25$.

Το Θεώρημα του Féjer

Έστω $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι συνεχής και 2π -περιοδική. Υπενθύμιση:

$$S_n(f, t) = \sum_{|k| \leq n} \hat{f}(k) e^{ikt}.$$

Η $(S_n(f))$ δεν είναι πάντα συγκλίνουσα (ούτε καν κατά σημείο).

Όμως,

Θεώρημα (Féjer)

Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι συνεχής και 2π -περιοδική συνάρτηση, τότε η ακολουθία $(\sigma_n(f))$ όπου

$$\sigma_m(f) = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m S_n(f) \quad (m \in \mathbb{N})$$

συγκλίνει στην f ομοιόμορφα.

$$\begin{aligned}
 S_n(f)(t) &= \sum_{k=-n}^{k=n} \hat{f}(k) \exp(ikt) \\
 &= \sum_{k=-n}^{k=n} \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) \exp(-iks) ds \right) \exp(ikt) \\
 &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \left(\sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ik(t-s)) \right) f(s) ds = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} D_n(t-s) f(s) ds.
 \end{aligned}$$

άρα

$$\begin{aligned}
 \sigma_m(f)(t) &= \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m S_n(f)(t) \\
 &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \left(\frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ik(t-s)) \right) f(s) ds \\
 &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} K_m(t-s) f(s) ds.
 \end{aligned}$$

Δύο πυρήνες: Dirichlet εναντίον Féjer

$$\text{Dirichlet: } D_n(x) = \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ikx) = \begin{cases} \frac{\sin(\frac{2n+1}{2}x)}{\sin(x/2)}, & x \neq 0, \\ 2n+1, & x = 0 \end{cases} \quad (d)$$

$$\begin{aligned} \text{Féjer: } K_m(x) &= \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m \left(\sum_{k=-n}^n \exp(ikx) \right) \\ &= \begin{cases} \frac{1}{m+1} \left(\frac{\sin(\frac{m+1}{2}x)}{\sin(x/2)} \right)^2, & x \neq 0, \\ m+1, & x = 0 \end{cases} \end{aligned} \quad (k)$$

Απόδειξη της (d) για $x \neq 0$

$$\sin\left(\frac{x}{2}\right)D_n(x) = \sin\left(\frac{x}{2}\right) \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ikx)$$

$$\Rightarrow (e^{\frac{ix}{2}} - e^{-\frac{ix}{2}})D_n(x) = (e^{\frac{ix}{2}} - e^{-\frac{ix}{2}}) \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ikx)$$

$$\Rightarrow (e^{ix} - 1)D_n(x) = (e^{ix} - 1) \sum_{k=-n}^{k=n} \exp(ikx)$$

$$= \sum_{k=-n}^{k=n} (\exp(i(k+1)x) - \exp(ikx))$$

$$= \exp(i(n+1)x) - \exp(-inx)$$

$$= e^{\frac{ix}{2}} \left(\exp\left(i\left(n + \frac{1}{2}\right)x\right) - \exp\left(-i\left(n - \frac{1}{2}\right)x\right) \right)$$

$$= e^{\frac{ix}{2}} 2i \sin\left(\left(n + \frac{1}{2}\right)x\right).$$

Απόδειξη της (k)

Αν $x \neq 0$,

$$\begin{aligned}\frac{1}{\sin \frac{x}{2}} \sum_{n=0}^m \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)x &= \frac{1}{2 \sin^2 \frac{x}{2}} \sum_{n=0}^m 2 \sin \frac{x}{2} \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)x \\ &= \frac{1}{2 \sin^2 \frac{x}{2}} \sum_{n=0}^m (\cos nx - \cos(n+1)x) \\ &= \frac{1}{2 \sin^2 \frac{x}{2}} (1 - \cos(m+1)x)\end{aligned}$$

Επομένως

$$K_m(x) = \frac{1}{m+1} \cdot \frac{1}{\sin^2 \frac{x}{2}} \frac{1 - \cos(m+1)x}{2} = \frac{1}{m+1} \cdot \frac{\sin^2\left(\frac{m+1}{2}x\right)}{\sin^2 \frac{x}{2}}.$$

Αν $x = 0$,

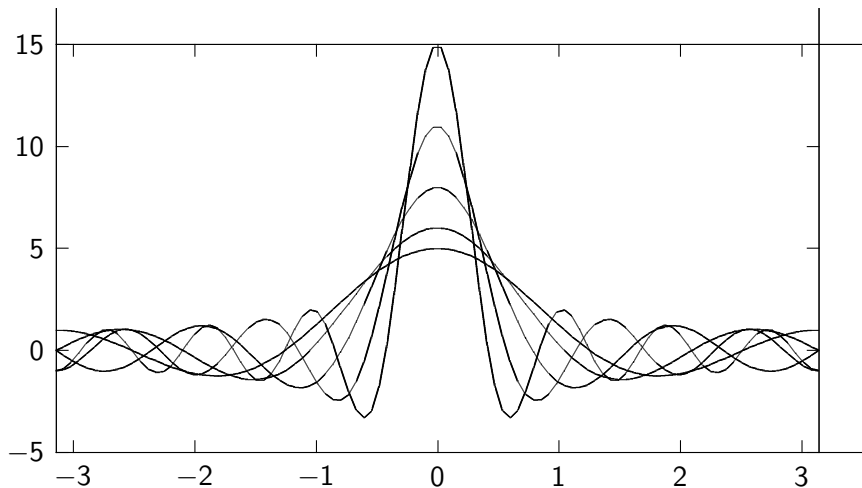
$$K_m(0) = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m \sum_{k=-n}^{k=n} \exp 0 = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m (2n+1) = m+1. \quad \square$$

Ισχυρισμός: $K_m = \sum_{k=-n}^n \left(1 - \frac{|k|}{m+1}\right) e_k$. Απόδειξη:

$$\begin{aligned}
 K_m &= \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m \left(\sum_{k=-n}^n e_k \right) = \frac{1}{m+1} \sum_{n=0}^m (e_0 + (e_1 + e_{-1}) + \dots + (e_n + e_{-n})) \\
 &= \frac{1}{m+1} (e_0 && (n=0) \\
 &+ e_0 + (e_1 + e_{-1}) && (n=1) \\
 &+ e_0 + (e_1 + e_{-1}) + (e_2 + e_{-2}) && (n=2) \\
 &+ \dots \\
 &+ e_0 + (e_1 + e_{-1}) + (e_2 + e_{-2}) + \dots + (e_m + e_{-m}) && (n=m) \\
 &= e_0 + \frac{m}{m+1} (e_1 + e_{-1}) + \frac{m-1}{m+1} (e_2 + e_{-2}) + \dots + \frac{1}{m+1} (e_n + e_{-n}) \\
 &= \sum_{k=-n}^n \left(1 - \frac{|k|}{m+1}\right) e_k.
 \end{aligned}$$

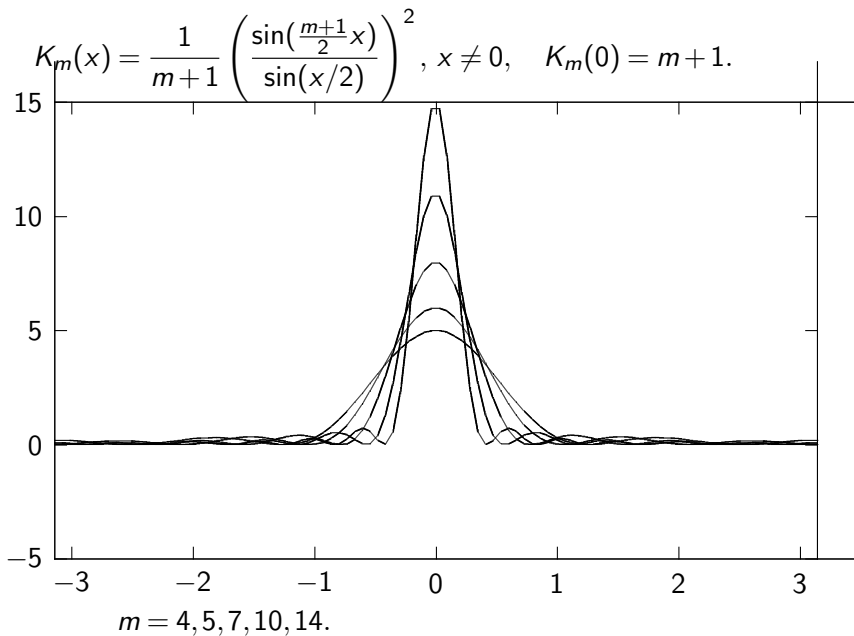
Ο πυρήνας του Dirichlet

$$D_m(x) = \frac{\sin\left(\frac{2m+1}{2}x\right)}{\sin(x/2)}, \quad x \neq 0, \quad D_m(0) = 2m+1.$$

$m = 4, 5, 7, 10, 14.$

Ο πυρήνας του Féjer

Παρατήρηση

Ο πυρήνας του Féjer έχει τις εξής ιδιότητες:

(α) Υπάρχει M ώστε $\|K_m\|_1 \leq M$ για κάθε m .

(β) Αν $\delta \in (0, \pi)$ και $E_\delta = [-\pi, -\delta] \cup [\delta, \pi]$, τότε $\lim_m \int_{E_\delta} |K_m| = 0$.

(γ) $\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} K_m(x) dx = 1$ για κάθε m .

Το (γ) ισχύει απ' τον ορισμό του K_m , αφού $\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} e^{ikt} dt = 1$ αν $k = 0$ και 0 αλλιώς.

Αφού $K_m(t) \geq 0$, από το (γ) έπεται και το (α) με $M = 1$.

Το (β) έπεται από την παρατήρηση ότι αν $\delta \leq |x| \leq \pi$, τότε $|K_m(x)| = K_m(x) \leq \frac{1}{m+1} \frac{1}{\sin^2 \frac{\delta}{2}}$ οπότε $\lim_m K_m(x) = 0$ ομοιόμορφα

στο E_δ και άρα $\lim_m \int_{E_\delta} |K_m| = 0$.

Απόδειξη Θεωρήματος Féjer

Αν $\delta > 0$, για αρκετά μεγάλο $m \in \mathbb{N}$ το $K_m(s)$ είναι σχεδόν 0 έξω απ'το διάστημα $[-\delta, \delta]$ (από το (β)). Συνεπώς

$$\sigma_m(f)(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t-s)K_m(s)ds \approx \frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} f(t-s)K_m(s)ds$$

όπου το σύμβολο \approx εδώ σημαίνει «περίπου ίσο». Αλλά η f είναι ομοιόμορφα συνεχής, άρα αν το δ είναι αρκετά μικρό, όταν $|s| < \delta$ έχουμε $f(t-s) \approx f(t)$. Επομένως

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} f(t-s)K_m(s)ds \approx f(t) \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} K_m(s)ds \right)$$

και, πάλι από το (β),

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} K_m(s)ds \approx \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} K_m(s)ds = 1$$

από το (γ). Συνεπώς τελικά $\sigma_m(f)(t) \approx f(t)$.

Συνέπειες Θεωρήματος Féjer

- **Μοναδικότητα.** Αν f, g συνεχείς, 2π -περιοδικές και $\hat{f}(k) = \hat{g}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$, τότε $f = g$.

Δεύτερη απόδειξη. Έχουμε $\sigma_n(f) = \sigma_n(g)$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$, άρα $f = \lim_n \sigma_n(f) = \lim_n \sigma_n(g) = g$ από Féjer.

- **Πρόταση [Féjer]** Έστω $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ Riemann ολοκληρώσιμη στο $[-\pi, \pi]$ και 2π -περιοδική. Αν η f είναι συνεχής σε κάποιο $t \in [-\pi, \pi]$, τότε $\sigma_n(f, t) \rightarrow f(t)$.

[Παρατήρηση: Γενικότερα, αν υπάρχουν τα πλευρικά όρια $f(t_+)$ και $f(t_-)$, τότε $\sigma_n(f, t) \rightarrow \frac{f(t_+) + f(t_-)}{2}$. (Η απόδειξη παραλείπεται).]

- **Πόρισμα** Με τις υποθέσεις της Πρότασης, αν η $(S_n(f, t_0))$ συγκλίνει, τότε συγκλίνει στο $f(t_0)$.
- **Παρατήρηση** Για κάθε f , Riemann ολοκληρώσιμη στο $[-\pi, \pi]$ και 2π -περιοδική, ισχύει ότι $\|\sigma_n(f)\|_\infty \leq \|f\|_\infty$.

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Αν f, g είναι δύο (Riemann) ολοκληρώσιμες συναρτήσεις στο $[-\pi, \pi]$ ορίζουμε

$$\|f - g\|_2 := \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f(t) - g(t)|^2 dt \right)^{1/2}$$

και
$$\langle f, g \rangle = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \overline{g(t)} dt.$$

Παρατηρούμε ότι

$$\|f - g\|_2 \leq \|f - g\|_{\infty} := \sup\{|f(t) - g(t)| : t \in [-\pi, \pi]\}$$

και ότι $\|f\|_2 = \langle f, f \rangle^{1/2}$.

Παρατήρηση $\hat{f}(k) = \langle f, e_k \rangle, k \in \mathbb{Z}.$

Αν f, g, h είναι ολοκληρώσιμες στο $[-\pi, \pi]$ και $\lambda \in \mathbb{C}$,

(i) $\langle f + \lambda h, g \rangle = \langle f, g \rangle + \lambda \langle h, g \rangle$

(ii) $\langle g, f \rangle = \overline{\langle f, g \rangle}$

(iii) $\langle f, f \rangle \geq 0$

(iv) ΑΝ f συνεχής, $\langle f, f \rangle = 0 \Rightarrow f = 0.$

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Πρόταση (Βέλτιστης μέσης τετραγωνικής προσέγγισης)

Έστω $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$ Riemann ολοκληρώσιμη και $n \in \mathbb{N}$. Τότε για κάθε τριγωνομετρικό πολυώνυμο p βαθμού $\deg(p) \leq n$ ισχύει

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f - p|^2 \geq \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f - S_n(f)|^2$$

δηλαδή $\|f - p\|_2 \geq \|f - S_n(f)\|_2$.

Ισότητα ισχύει αν και μόνον αν $p = S_n$.

Ειδικότερα αν $m \leq n$ τότε $\|f - S_m(f)\|_2 \geq \|f - S_n(f)\|_2$.

Απόδειξη:

$$\|f - p\|_2^2 \stackrel{\text{Pyth}}{=} \|f - S_n(f)\|_2^2 + \|S_n(f) - p\|_2^2. \quad (1)$$

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Παρόλο που η $S_n(f)$ μιάς συνεχούς f μπορεί να μην συγκλίνει, ούτε σημειακά,

Πρόταση

Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι συνεχής και 2π -περιοδική, τότε

$$S_n(f) \xrightarrow{\|\cdot\|_2} f$$

δηλαδή

$$\lim_n \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |S_n(f)(t) - f(t)|^2 dt = 0.$$

Απόδειξη Έχουμε $\|\sigma_n(f) - f\|_2 \leq \|\sigma_n(f) - f\|_{\infty} \rightarrow 0$ από Féjer. Όμως, το $\sigma_n(f)$ είναι τριγ. πολυώνυμο βαθμού n , άρα από το Λήμμα βέλτιστης προσέγγισης έχουμε $\|f - S_n(f)\|_2 \leq \|f - \sigma_n(f)\|_2$ οπότε $\|f - S_n(f)\|_2 \rightarrow 0$.

Παρατήρηση Θα δούμε αργότερα ότι η Πρόταση ισχύει και για ολοκληρώσιμες συναρτήσεις.

Πόρισμα (Ανισότητα Bessel)

Έστω $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$ Riemann ολοκληρώσιμη και $n \in \mathbb{N}$. Τότε

$$\sum_{k=-n}^n |\hat{f}(k)|^2 \leq \|f\|_2^2.$$

Επομένως

$$\sum_{k=-\infty}^{\infty} |\hat{f}(k)|^2 \leq \|f\|_2^2.$$

Απόδειξη Από την (1), έχουμε

$$\|f\|_2^2 - \|S_n(f)\|_2^2 = \|f - S_n(f)\|_2^2 \geq 0. \text{ Αλλά}$$

$$\|S_n(f)\|_2^2 = \left\| \sum_{k=-n}^n \hat{f}(k)e_k \right\|_2^2 = \sum_{k=-n}^n |\hat{f}(k)|^2. \quad \square$$

Στην πραγματικότητα, η δεύτερη ανισότητα είναι ισότητα:

Μέση τετραγωνική σύγκλιση

Πόρισμα (Ισότητα Parseval)

Έστω $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$ συνεχής με $f(-\pi) = f(\pi)$. Τότε

$$\sum_{k=-\infty}^{\infty} |\hat{f}(k)|^2 = \|f\|_2^2.$$

Απόδειξη Έχουμε $\|f\|_2^2 - \|S_n(f)\|_2^2 = \|f - S_n(f)\|_2^2$ που τείνει στο 0 καθώς $n \rightarrow \infty$.

Παρατήρηση Θα δούμε αργότερα ότι το Πόρισμα ισχύει και για ολοκληρώσιμες συναρτήσεις.

Πόρισμα (Riemann – Lebesgue)

Έστω $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$ Riemann ολοκληρώσιμη. Τότε

$$\lim_{|k| \rightarrow \infty} \hat{f}(k) = 0$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \cos nt \, dt = 0 \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \sin nt \, dt = 0.$$

Πρόταση

Έστω $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ ολοκληρώσιμη και 2π -περιοδική συνάρτηση. Αν για κάποιο $x \in \mathbb{R}$ υπάρχει $\delta > 0$ και $M < \infty$ ώστε

$$|f(x+t) - f(x)| \leq M|t| \quad \text{για κάθε } t \in (-\delta, \delta)$$

τότε $S_n(f, x) \rightarrow f(x)$.

Πόρισμα (Αρχή τοπικότητας του Riemann)

Αν οι f και g ταυτίζονται σε κάθε σημείο ενός ανοικτού διαστήματος J , τότε $S_n(f, x) - S_n(g, x) \rightarrow 0$ για κάθε $x \in J$.

Πρόταση

Έστω $m \in \mathbb{N}$. Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι 2π -περιοδική και m φορές συνεχώς παραγωγίσιμη (γράφουμε $f \in C^m$), τότε υπάρχει σταθερά $K_m(f)$ ώστε για κάθε n

$$\|S_n(f) - f\|_\infty \leq \frac{K_m(f)}{n^{m-\frac{1}{2}}}.$$

Περίληψη: $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$, ολοκληρώσιμη, $f(-\pi) = f(\pi)$.

1. $\forall k \in \mathbb{Z}, |\hat{f}(k)| \leq \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f| \leq \|f\|_{\infty}$ και $\|\sigma_n(f)\|_{\infty} \leq \|f\|_{\infty}$.

2. Féjer: f συνεχής, $\implies \|\sigma_n(f) - f\|_{\infty} \rightarrow 0$.

3. Féjer: $\exists f(x_+), f(x_-) \implies \sigma_n(f, x) \rightarrow \frac{1}{2}(f(x_+) + f(x_-))$.

4. Μοναδικότητα: f, g συνεχείς στο x και $\hat{f} = \hat{g} \implies f = g$.

5. Bessel: $\sum_{k \in \mathbb{Z}} |\hat{f}(k)|^2 \leq \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f|^2 < \infty$.

6. Riemann - Lebesgue: $\lim_{|k| \rightarrow \infty} \hat{f}(k) = 0$.

7. f συνεχής $\implies \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |S_n(f) - f|^2 \rightarrow 0$.

8. Parseval: (f συνεχής) $\sum_{k \in \mathbb{Z}} |\hat{f}(k)|^2 = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f|^2 < \infty$.

Περίληψη: $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$, ολοκληρώσιμη, $f(-\pi) = f(\pi)$.

9. $f \in C^p (p \geq 1) \implies \exists M : \|S_n(f) - f\|_\infty \leq \frac{M}{n^{p-\frac{1}{2}}}$.

10. $[\exists M, \delta > 0 : |t| < \delta \implies |f(x+t) - f(x)| \leq M|t|] \implies S_n(f, x) \rightarrow f(x)$.

π.χ. υπάρχει f' και είναι φραγμένη εκτός πεπερασμένου πλήθους σημείων.

11. Τοπικότητα: $(a, b) \subset [-\pi, \pi]$:

$[\forall x \in (a, b) : f(x) = g(x)] \implies [\forall x \in (a, b) : S_n(f, x) - S_n(g, x) \rightarrow 0]$.

Παρατήρηση

Αν η $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$ είναι Riemann-ολοκληρώσιμη (άρα φραγμένη), τότε $\|\sigma_n(f)\|_\infty \leq \|f\|_\infty$ για κάθε n .

Αν $f([-\pi, \pi]) \subseteq \mathbb{R}$ τότε $\sigma_n(f)([-\pi, \pi]) \subseteq \mathbb{R}$ για κάθε n .

Αν $f([-\pi, \pi]) \subseteq \mathbb{R}_+$ τότε $\sigma_n(f)([-\pi, \pi]) \subseteq \mathbb{R}_+$ για κάθε n .

Πρόταση

Αν οι συντελεστές Fourier μιας ολοκληρώσιμης συνάρτησης f ικανοποιούν $|\hat{f}(k)| = O(\frac{1}{|k|})$, αν δηλαδή υπάρχει μια σταθερά M ώστε

$$|\hat{f}(k)| \leq \frac{M}{|k|}, \quad k \neq 0,$$

τότε τα μερικά αθροίσματα $(S_n(f))$ της σειράς Fourier της f είναι ομοιόμορφα φραγμένα.

$$f(t) = \begin{cases} -\pi - t, & -\pi \leq t < 0 \\ \pi - t, & 0 \leq t < \pi \end{cases}$$

$$S_n(f, t) = \left(\sum_{k=-n}^{-1} + \sum_{k=1}^n \right) \frac{1}{ik} e^{ikt}$$

$$|S_n(f, t)| \leq \|f\|_\infty + 2 = \pi + 2.$$

είναι ομοιόμορφα φραγμένη, αλλά το «θετικό» ή «αναλυτικό»

κομμάτι $Q_n(t) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{ik} e^{ikt}$ δεν είναι: $Q_n(0) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{ik}$.

Άρα δεν υπάρχει Riemann-ολοκληρώσιμη g ώστε $Q_n = S_n(g)$.

Υπάρχει όμως Lebesgue-ολοκληρώσιμη g !

Παράδειγμα: f συνεχής με $\limsup |S_n(f, 0)| = \infty$

Αν

$$p_N(x) = e^{i2Nx} \sum_{1 \leq |k| \leq N} \frac{e^{ikx}}{k}.$$

δείξουμε ότι υπάρχει M ώστε $|p_N(x)| \leq M$ για κάθε $N \in \mathbb{N}$ και κάθε $x \in \mathbb{R}$. Θέτουμε, για μια υπακολουθία (N_k) ,

$$f(x) = \sum_{k=1}^{\infty} a_k p_{N_k}(x)$$

όπου $a_k = \frac{1}{k^2}$: συγκλίνει ομοιόμορφα, άρα f συνεχής.

Αν όμως $N_k = 3^{2^k}$, $k = 1, 2, \dots$, τότε

$$|S_{2N_m}(f)(0)| \rightarrow +\infty$$

γιατί $|S_{2N_m}(f)(0)| \geq Q_{N_m}(0) \geq c a_m \log |N_m|$ για κατάλληλη $c > 0$.

Abel αθροισμότητα και ο πυρήνας του Poisson

Αν $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$ είναι ολοκληρώσιμη συνάρτηση, για κάθε $0 \leq r < 1$, η σειρά

$$f_r(t) \equiv \sum_{k \in \mathbb{Z}} r^{|k|} \hat{f}(k) e^{ikt}, \quad t \in [-\pi, \pi]$$

συγκλίνει απόλυτα και ομοιόμορφα, άρα ορίζει συνεχή συνάρτηση $f_r : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$.

$$f_r(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(s) P_r(t-s) ds$$

$$\text{όπου } P_r(t) := \sum_{n \in \mathbb{Z}} r^{|n|} e^{int} = 1 + 2 \sum_{n=1}^{\infty} r^n \cos nt$$

$$P_r(t) = \frac{1-r^2}{1-2r\cos t+r^2}, \quad 0 \leq r < 1$$
$$\widehat{P}_r(k) = r^{|k|}, \quad k \in \mathbb{Z}.$$

Πρόταση

- (α) Για κάθε $r \in [0, 1)$, η συνάρτηση $P_r : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι συνεχής και μη αρνητική.
- (β) Αν $\delta \in (0, \pi/2)$ και $E_\delta := [-\pi, -\delta] \cup [\delta, \pi]$, έχουμε
- $$\lim_{r \nearrow 1} \int_{E_\delta} P_r(x) dx = 0.$$
- (γ) $\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} P_r(x) dx = 1$ για κάθε $r \in [0, 1)$.

Θεώρημα

Αν f είναι Riemann ολοκληρώσιμη και 2π -περιοδική, τότε σε κάθε σημείο συνέχειας t της f έχουμε $\lim_{r \nearrow 1} f_r(t) = f(t)$.

Αν η f είναι συνεχής, τότε $\lim_{r \nearrow 1} f_r(x) = f(x)$ ομοιόμορφα, δηλαδή

$$\lim_{r \nearrow 1} \|f_r - f\|_{\infty} = 0.$$

Η ιδέα της απόδειξης

Αν $\delta > 0$, για αρκετά μεγάλο $r < 1$ το $|\int_{E_\delta} f(t-s)P_r(s)ds| \leq \|f\|_\infty \int_{E_\delta} P_r(s)ds$ είναι σχεδόν 0 (από το (β)). Συνεπώς

$$f_r(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t-s)P_r(s)ds \approx \frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} f(t-s)P_r(s)ds$$

όπου το σύμβολο \approx εδώ σημαίνει «περίπου ίσο». Αλλά η f είναι συνεχής στο t , άρα αν το δ είναι αρκετά μικρό, όταν $|s| < \delta$ έχουμε $f(t-s) \approx f(t)$. Επομένως

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} f(t-s)P_r(s)ds \approx f(t) \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} P_r(s)ds \right)$$

και, πάλι από το (β),

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\delta}^{\delta} P_r(s)ds \approx \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} P_r(s)ds = 1$$

από το (γ). Συνεπώς τελικά $f_r(t) \approx f(t)$.

Το πρόβλημα Dirichlet στον δίσκο

Αν $\phi : \overline{\mathbb{T}} \rightarrow \mathbb{R}$ είναι συνεχής, να βρεθούν όλες οι συνεχείς συναρτήσεις $u : \overline{\mathbb{D}} \rightarrow \mathbb{R}$ που ικανοποιούν τη διαφορική εξίσωση $\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} = 0$ στον \mathbb{D} και έχουν συνοριακές τιμές $u(x, y) = \phi(x, y)$, $(x, y) \in \mathbb{T}$.

Η λύση είναι μοναδική:

$$u(x, y) = \begin{cases} \phi(x, y), & (x, y) \in \mathbb{T} \\ \tilde{\phi}(x, y), & (x, y) \in \mathbb{D} \end{cases}$$

όπου

$$\begin{aligned} \tilde{\phi}(re^{it}) &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \phi(e^{is}) P_r(t-s) ds = \sum_{k \in \mathbb{Z}} r^{|k|} \hat{\phi}(k) e^{ikt} \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \phi(e^{is}) \frac{1-r^2}{1-2r \cos(t-s) + r^2} ds, \quad (x, y) = re^{it}. \end{aligned}$$

Χώροι με εσωτερικό γινόμενο

Ορισμός

Έστω E \mathbb{K} -γραμμικός χώρος ($\mathbb{K} = \mathbb{R}$ ή \mathbb{C}). Ένα **εσωτερικό γινόμενο** (*inner product ή scalar product*) στον E είναι μια απεικόνιση

$$\langle \cdot, \cdot \rangle : E \times E \rightarrow \mathbb{K}$$

τέτοια ώστε

$$(i) \quad \langle x_1 + \lambda x_2, y \rangle = \langle x_1, y \rangle + \lambda \langle x_2, y \rangle$$

$$(ii) \quad \overline{\langle x, y \rangle} = \langle y, x \rangle$$

$$(iii) \quad \langle x, x \rangle \geq 0$$

$$(iv) \quad \langle x, x \rangle = 0 \iff x = 0$$

για κάθε $x, x_1, x_2, y \in E$ και $\lambda \in \mathbb{K}$.

άρα $(i)' \langle x, y_1 + \lambda y_2 \rangle = \langle x, y_1 \rangle + \bar{\lambda} \langle x, y_2 \rangle$.

Χώροι με εσωτερικό γινόμενο

Παράδειγμα $\ell^2 = \ell^2(\mathbb{N}) = \{x : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{K} : \sum_n |x(k)|^2 := \|x\|_{\ell^2}^2 < \infty\}$.

$$\langle x, y \rangle = \sum_n x(n) \overline{y(n)}$$

οπότε $\|x\|_{\ell^2} = \sqrt{\langle x, x \rangle}$.

Παράδειγμα $\ell^2(\mathbb{Z}) = \{x : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{K} : \sum_n |x(k)|^2 := \|x\|_{\ell^2}^2 < \infty\}$.

$$\langle x, y \rangle = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} x(n) \overline{y(n)}$$

Παράδειγμα Στον

$C_p([-\pi, \pi]) = \{f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{K} \text{ συνεχής, } f(-\pi) = f(\pi)\}$ ορίζουμε

$$\langle f, g \rangle = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \overline{g(t)} dt, \quad \|f\|_{L^2} = \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f(t)|^2 dt \right)^{1/2}.$$

ΟΚ, γιατί $\|f\|_{L^2} = 0 \Rightarrow |f(t)| = 0$ για κάθε t όταν f συνεχής, όχι όμως όταν f ολοκληρώσιμη!

Χώροι με εσωτερικό γινόμενο

Πρόταση (Ανισότητα Cauchy-Schwarz)

Αν E είναι χώρος με εσωτερικό γινόμενο, για κάθε $x, y \in E$ ισχύει

$$|\langle x, y \rangle| \leq \langle x, x \rangle^{1/2} \langle y, y \rangle^{1/2}.$$

Πρόταση

Αν E είναι χώρος με εσωτερικό γινόμενο, η απεικόνιση $\|\cdot\| : E \rightarrow \mathbb{R}^+$ όπου $\|x\| = \langle x, x \rangle^{1/2}$ είναι νόρμα στον E .

... άρα η $d(x, y) := \|x - y\|$ είναι μετρική.

Πρόταση (Πυθαγόρειο Θεώρημα)

Αν $x, y \in E$ είναι κάθετα (δηλ. $\langle x, y \rangle = 0$) τότε

$$\|x + y\|^2 = \|x\|^2 + \|y\|^2.$$

Χώροι με εσωτερικό γινόμενο

Η απεικόνιση

$\mathcal{F} : (C_p([-\pi, \pi]), \|\cdot\|_{L^2}) \rightarrow (\ell^2(\mathbb{Z}), \|\cdot\|_{\ell^2}) : f \rightarrow (\hat{f}(k))_{k \in \mathbb{Z}}$ είναι γραμμική ισομετρία (ισότητα Parseval).

Είναι επί; ΟΧΙ!

Πχ: Αν $a(k) = 0$ για $k \leq 0$ και $a(k) = \frac{1}{k}$ για $k \geq 1$, τότε $(a(k)) \in \ell^2(\mathbb{Z})$, αλλά δεν υπάρχει $f \in C_p([-\pi, \pi])$ με $\hat{f}(k) = a(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$.

Τι λείπει; Η πληρότητα!

Χώροι με εσωτερικό γινόμενο

Ορισμός

Ένας χώρος $(E, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ με εσωτερικό γινόμενο λέγεται **χώρος Hilbert** αν είναι πλήρης ως προς την μετρική που ορίζει το εσωτερικό γινόμενο.

Πρόταση

Ο $(\ell^2(\mathbb{Z}), \langle \cdot, \cdot \rangle)$ είναι χώρος Hilbert.

Κάθε $\|\cdot\|_{\ell^2}$ -βασική ακολουθία είναι $\|\cdot\|_{\ell^2}$ -συγκλίνουσα.

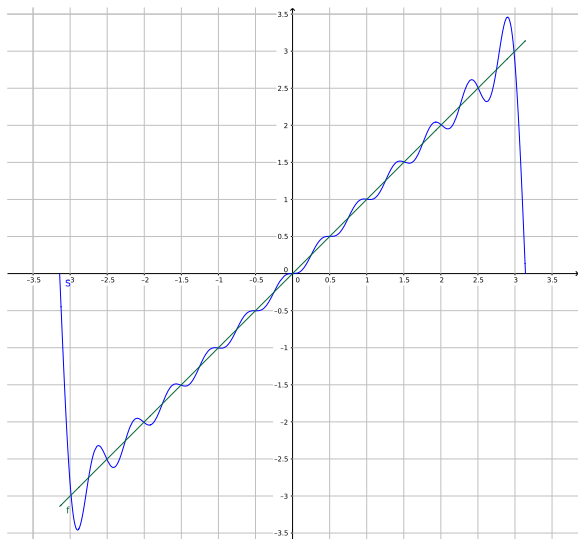
Πρόταση

Ο $(C_p([-\pi, \pi]), \langle \cdot, \cdot \rangle)$ δεν είναι χώρος Hilbert.

Πχ: Η ακολουθία (f_n) όπου $f_n(t) = \sum_{k=1}^n \frac{e^{ikt}}{k}$ είναι $\|\cdot\|_{L^2}$ -βασική, αλλά δεν υπάρχει **συνεχής** f ώστε $\|f_n - f\|_{L^2} \rightarrow 0$.

Φαινόμενο Gibbs. Παράδειγμα: $f(t) = t$, $t \in (-\pi, \pi)$

$$f \sim 2 \left(\sin t - \frac{1}{2} \sin 2t + \frac{1}{3} \sin 3t - \frac{1}{4} \sin 4t + \dots \right)$$

Από τις ασκήσεις

$$s_n = a_0 + a_1 + \dots + a_n, \quad \sigma_n = \frac{1}{n+1}(s_0 + s_1 + \dots + s_n)$$

$$f(r) = \sum_{k=0}^{\infty} a_k r^k, \quad 0 \leq r < 1 \text{ (ορίζεται όταν } (a_n) \text{ φραγμένη)}.$$

(α) Αθροισμότητα στο $s \Rightarrow$ Abel αθροισμότητα στο s :

$$\exists \lim_n (a_0 + \dots + a_n) = s \quad \Rightarrow \quad \exists \lim_{r \nearrow 1} f(r) = s.$$

(β) Cesàro αθροισμότητα στο $s \Rightarrow$ Abel αθροισμότητα στο s :

$$\exists \lim_n \frac{1}{n+1}(s_0 + \dots + s_n) = s \quad \Rightarrow \quad \exists \lim_{r \nearrow 1} f(r) = s.$$

(γ) Το αντίστροφο του (β) δεν ισχύει: Αν $a_n = (-1)^n(n+1)$, τότε η (a_n) δεν είναι Cesàro αθροίσιμη (θα έπρεπε $\frac{a_n}{n} \rightarrow 0$) αλλά είναι

Abel αθροίσιμη: $f(r) = \frac{1}{(r+1)^2} \rightarrow \frac{1}{4}$ καθώς $r \nearrow 1$.

Ernesto Cesàro (1859 – 1906), Niels Henrik Abel (1802–29)

Συμπεριφορά ως προς όρια:

Παράδειγμα

Θεωρούμε την συνάρτηση του Dirichlet $f = \chi_{\mathbb{Q}} : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$.

$$f(x) = \begin{cases} 1, & x \in \mathbb{Q} \cap [0, 1] \\ 0, & x \notin \mathbb{Q} \cap [0, 1]. \end{cases}$$

Δεν είναι Riemann ολοκληρώσιμη. Αν όμως $\{q_1, q_2, \dots, q_n, \dots\}$ αρίθμηση του $\mathbb{Q} \cap [0, 1]$ και

$$f_n(x) = \begin{cases} 1, & x \in \{q_1, \dots, q_n\} \\ 0, & x \notin \{q_1, \dots, q_n\}, \end{cases}$$

τότε $f_n \nearrow f$ στο $[0, 1]$ και κάθε f_n είναι Riemann ολοκληρώσιμη, αφού είναι φραγμένη και έχει πεπερασμένα το πλήθος σημεία ασυνέχειας.

Ολοκλήρωμα Riemann και ολοκλήρωμα Lebesgue

$f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ φραγμένη.

Riemann: διαμέριση του $[a, b]$: $P = \{a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b\}$

$$L(f, P) = \sum_{k=0}^{n-1} m_k(x_{k+1} - x_k) \quad \text{και} \quad U(f, P) = \sum_{k=0}^{n-1} M_k(x_{k+1} - x_k)$$

όπου

$m_k = \inf\{f(x) : x_k \leq x \leq x_{k+1}\}$ και $M_k = \sup\{f(x) : x_k \leq x \leq x_{k+1}\}$.

Lebesgue: διαμέριση του πεδίου τιμών $[m, M]$

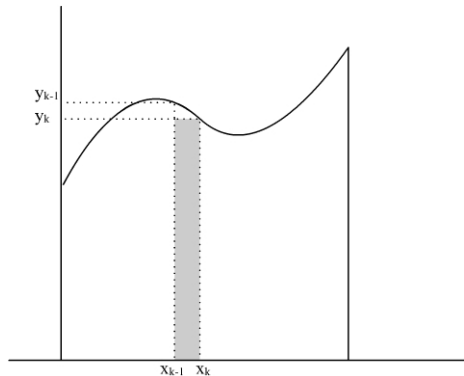
$$Q = \{m = y_0 < y_1 < y_2 < \dots < y_t = M\}.$$

$$\tilde{L}(f, Q) = \sum_{k=0}^{t-1} y_k \mu(f^{-1}([y_k, y_{k+1}))) \quad \text{και} \quad \tilde{U}(f, Q) = \sum_{k=1}^{t-1} y_{k+1} \mu(f^{-1}([y_k, y_{k+1})))$$

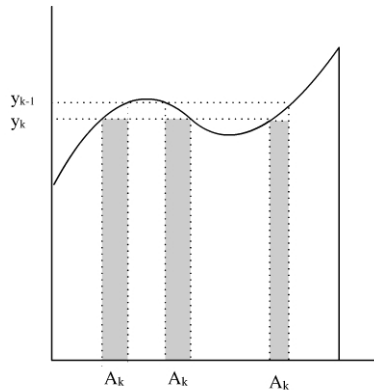
μ = «μήκος» ($::$) Θυμίζω:

$$f^{-1}([y_k, y_{k+1})) = \{x \in [a, b] : y_k \leq f(x) < y_{k+1}\}.$$

Ολοκλήρωμα Riemann και ολοκλήρωμα Lebesgue

$$y_k = f(x_k)$$

$$A_k = f^{-1}([y_k, y_{k-1}])$$

Προσέγγιση Riemann-ολοκληρώσιμης από συνεχείς

Έστω $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ Riemann-ολοκληρώσιμη. Αν $U(f, P) - L(f, P) < \varepsilon$, επιλέγω $t_k \in [x_k, x_{k+1}]$ και θέτω

$$f_\varepsilon = \sum_{k=0}^{n-1} f(t_k) \chi_k \quad \text{κλιμακωτή}$$

όπου $\chi_k = \chi_{(x_k, x_{k+1}]}$. Τότε $\int_a^b |f - f_\varepsilon| < \varepsilon$.

Για κάθε χ_k και κάθε $\delta > 0$ υπάρχει h_k συνεχής ώστε

$$\int_a^b |\chi_k - h_k| < \delta.$$

Επομένως αν $h_\varepsilon := \sum_{k=0}^{n-1} f(t_k) h_k$ τότε $\int_a^b |f_\varepsilon - h_\varepsilon| \leq n\delta \|f\|_\infty$:

υπάρχει $h_\varepsilon : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής ώστε $\int_a^b |f - h_\varepsilon| < 2\varepsilon$.

Επιθυμητές ιδιότητες «μήκους»

$$(\alpha) \mu((a, b)) = b - a$$

$$(\beta) \mu(\bigcup_{n \in \mathbb{N}} E_n) = \sum_{n \in \mathbb{N}} \mu(E_n) \text{ όταν } (E_n) \text{ ξένα ανά δύο}$$

$$(\gamma) \mu(E + x) = \mu(E) \text{ για κάθε } E \subseteq \mathbb{R} \text{ και } x \in \mathbb{R}$$

Αν υπάρχει $U \subseteq S := \{e^{2\pi it} : t \in \mathbb{R}\}$ που τα

$U_q := \{e^{2\pi i q w} : w \in U\}$ (όπου $q \in \mathbb{Q}$) διαμερίζουν τον κύκλο S , τότε το U δεν μπορεί να έχει «μήκος».

Υπάρχουν σύνολα που δεν «μετρώνται»

Στο S ορίζω $z \sim w \iff \exists q \in \mathbb{Q} : w = e^{2\pi i q} z$.

Η \sim διαμερίζει το S σε (ξένες) κλάσεις: $S = \bigcup_{z \in S} [z]$ όπου $[z] = \{w \in S : w \sim z\}$.

Αξίωμα Επιλογής (!): \exists επιλογή ενός αντιπροσώπου $u \in [z]$ από κάθε κλάση, δηλ. $\exists U \subseteq S$ ώστε $U \cap [z]$ μονοσύνολο για κάθε κλάση $[z]$, οπότε

$$S = \bigcup_{u \in U} [u] \quad (\text{ένωση τροχιών}).$$

Για κάθε $q \in \mathbb{Q}$, γράφω $U_q := \{e^{2\pi i q} w : w \in U\}$.

Τότε έχω άλλη διαμέριση

$$S = \bigcup_{q \in \mathbb{Q}} U_q \quad (\text{αριθμ. ένωση μεταφορών του } U).$$

Τότε $\mu(S) = \sum_{q \in \mathbb{Q}} \mu(U_q) = \sum_{q \in \mathbb{Q}} \mu(U)$.

Αν $\mu(U) = 0$, τότε $\mu(S) = 0$. Αν $\mu(U) > 0$, τότε $\mu(S) = \infty$. (!)

Ορισμός του εξωτερικού μέτρου Lebesgue

$I = (a, b) \subseteq \mathbb{R}$ φραγμένο ανοικτό διάστημα.

μήκος: $\ell(I) := b - a$.

Κάλυψη ενός $A \subseteq \mathbb{R}$ είναι μια ακολουθία φραγμένων ανοικτών διαστημάτων (I_n) με $A \subseteq \bigcup_n I_n$.

Ορισμός (εξωτερικό μέτρο Lebesgue)

Έστω $A \subseteq \mathbb{R}$. Το **εξωτερικό μέτρο** του A είναι το

$$\lambda^*(A) = \inf \left\{ \sum_n \ell(I_n) : (I_n) \text{ κάλυψη του } A \right\}.$$

Πρόταση

Αν $A \subseteq B$, τότε $\lambda^*(A) \leq \lambda^*(B)$.

Πρόταση

Αν το A είναι πεπερασμένο ή άπειρο αριθμήσιμο σύνολο, τότε $\lambda^*(A) = 0$.

Υπάρχουν και υπεραριθμήσιμα σύνολα με $\lambda^*(A) = 0$
(π.χ. Cantor, δες αργότερα)

Πρόταση

$\lambda^*(A+x) = \lambda^*(A)$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$.

Πρόταση

$\lambda^*([a, b]) = b - a$.

Πρόταση

$\lambda^*((a, b)) = b - a (= \ell((a, b)))$.

Εξωτερικό μέτρο Lebesgue και μετρησιμότητα

Πρόταση (αριθμήσιμη υποπροσθετικότητα)

Για κάθε πεπερασμένη ή άπειρη αριθμήσιμη οικογένεια $\{A_n\}$ υποσυνόλων του \mathbb{R} ισχύει

$$\lambda^* \left(\bigcup_n A_n \right) \leq \sum_n \lambda^*(A_n).$$

Θέλω να πετύχω ισότητα όταν $\{A_n\}$ ξένα ανά δύο.

Αναγκαστικά περιορίζω τα σύνολα που «έχουν μήκος»:

Ορισμός (Lebesgue μετρήσιμο σύνολο)

Ένα σύνολο $A \subseteq \mathbb{R}$ λέγεται **Lebesgue μετρήσιμο** αν για κάθε $X \subseteq \mathbb{R}$ ισχύει

$$\lambda^*(X) = \lambda^*(X \cap A) + \lambda^*(X \cap A^c).$$

Η κλάση των Lebesgue μετρήσιμων συνόλων συμβολίζεται \mathcal{M} .

Ο περιορισμός του λ^* στην \mathcal{M} λέγεται **μέτρο Lebesgue**.

Δηλαδή, ένα σύνολο είναι μετρήσιμο αν «χωρίζει σωστά» – ως προς το εξωτερικό μέτρο – οποιοδήποτε άλλο σύνολο.

Η κλάση των μετρήσιμων συνόλων

Παρατήρηση. Για να δείξω $A \in \mathcal{M}$, αρκεί

$$\lambda^*(X) \geq \lambda^*(X \cap A) + \lambda^*(X \cap A^c).$$

για κάθε $X \subseteq \mathbb{R}$ (μάλιστα, αρκεί να υποθέσω $\lambda^*(X) < \infty$).

Πρόταση

Αν $\lambda^*(A) = 0$, τότε $A \in \mathcal{M}$.

Πρόταση

Το συμπλήρωμα μετρήσιμου συνόλου είναι μετρήσιμο σύνολο: αν $A \in \mathcal{M}$ τότε $A^c = \mathbb{R} \setminus A \in \mathcal{M}$.

Πρόταση

Η ένωση δύο μετρήσιμων συνόλων είναι μετρήσιμο σύνολο: αν $A, B \in \mathcal{M}$, τότε $A \cup B \in \mathcal{M}$.

Άρα και η τομή: $(A \cap B) = (A^c \cup B^c)^c$.

Η κλάση των μετρήσιμων συνόλων

Πρόταση

Αν $A, B \in \mathcal{M}$ και $A \cap B = \emptyset$ τότε, για κάθε $X \subseteq \mathbb{R}$,

$$\lambda^*(X \cap (A \cup B)) = \lambda^*(X \cap A) + \lambda^*(X \cap B).$$

άρα

$$\lambda^*(A \cup B) = \lambda^*(A) + \lambda^*(B).$$

Επαγωγή:

Πόρισμα (Πεπερασμένη προσθετικότητα)

Αν B_1, \dots, B_m είναι ξένα ανά δύο σύνολα στην \mathcal{M} τότε, για κάθε $X \subseteq \mathbb{R}$,

$$\lambda^*(X \cap (B_1 \cup \dots \cup B_m)) = \sum_{n=1}^m \lambda^*(X \cap B_n)$$

άρα

$$\lambda^*(B_1 \cup \dots \cup B_m) = \sum_{n=1}^m \lambda^*(B_n).$$

Η κλάση των μετρήσιμων συνόλων

Πρόταση

Αν $(A_n)_{n=1}^{\infty}$ είναι μια ακολουθία μετρήσιμων συνόλων, τότε η ένωσή τους $\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$ είναι μετρήσιμο σύνολο.

*** **

Ορισμός (σ-άλγεβρα)

Έστω Ω ένα μη κενό σύνολο. Μία κλάση \mathcal{A} υποσυνόλων του Ω λέγεται σ-άλγεβρα αν

- (i) $\Omega \in \mathcal{A}$.
- (ii) Αν $A \in \mathcal{A}$, τότε $\Omega \setminus A \in \mathcal{A}$.
- (iii) Αν $A_n \in \mathcal{A}$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$, τότε $\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \in \mathcal{A}$.

Έπεται ότι:

- (iv) Αν $A_n \in \mathcal{A}$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$, τότε $\bigcap_{n=1}^{\infty} A_n \in \mathcal{A}$.
- (v) Αν $A, B \in \mathcal{A}$, τότε $A \setminus B = A \cap B^c \in \mathcal{A}$.

Η κλάση των μετρήσιμων συνόλων

Θεώρημα

Έστω $\mathcal{M} = \{A \subseteq \mathbb{R} \mid A \text{ Lebesgue μετρήσιμο}\}$. Η \mathcal{M} είναι σ -άλγεβρα και η συνολοσυνάρτηση $\lambda : \mathcal{M} \rightarrow [0, +\infty]$

$$A \mapsto \lambda(A) := \lambda^*(A)$$

είναι **αριθμήσιμα προσθετική (σ -προσθετική)**. Δηλαδή, αν $(A_n)_{n=1}^\infty$ είναι μια ακολουθία ξένων ανά δύο Lebesgue μετρήσιμων συνόλων ($A_n \in \mathcal{M}$ για κάθε n και $A_n \cap A_m = \emptyset$ αν $n \neq m$), τότε

$$\lambda \left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n \right) = \sum_{n=1}^{\infty} \lambda(A_n).$$

Ορισμός (Μέτρο Lebesgue)

Η συνολοσυνάρτηση $\lambda : \mathcal{M} \rightarrow [0, +\infty]$

$$A \mapsto \lambda(A) := \lambda^*(A)$$

ονομάζεται **μέτρο Lebesgue**.

Σύνολα Borel. Είναι Lebesgue μετρήσιμα

Πρόταση

Όλα τα διαστήματα είναι Lebesgue μετρήσιμα.

Θεωρώ την τομή όλων των σ -άλγεβρων που περιέχουν όλα τα διαστήματα:

Ορισμός (Borel σ -άλγεβρα)

Η μικρότερη σ -άλγεβρα υποσυνόλων του \mathbb{R} που περιέχει όλα τα διαστήματα λέγεται σ -άλγεβρα των Borel υποσυνόλων του \mathbb{R} (ή Borel σ -άλγεβρα) και συμβολίζεται με \mathcal{B} .

Πρόταση

$\mathcal{B} \subseteq \mathcal{M}$ (θα δούμε αργότερα ότι $\mathcal{B} \neq \mathcal{M}$).

Πρόταση

Κάθε ανοικτό και κάθε κλειστό υποσύνολο του \mathbb{R} είναι σύνολο Borel, άρα είναι μετρήσιμο σύνολο.

Πρόταση

Έστω $A \subseteq \mathbb{R}$. Τα εξής είναι ισοδύναμα:

- 1 Το A είναι μετρήσιμο.
- 2 Για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει ανοικτό $G \subseteq \mathbb{R}$ με $A \subseteq G$ και $\lambda^*(G \setminus A) < \varepsilon$.
- 3 Υπάρχει G_δ -σύνολο B ώστε $A \subseteq B$ και $\lambda^*(B \setminus A) = 0$.

Πρόταση

(i) Αν (A_n) είναι αύξουσα ακολουθία μετρήσιμων συνόλων και $A := \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$, τότε

$$\lambda(A_n) \rightarrow \lambda(A).$$

(ii) Αν (B_n) είναι φθίνουσα ακολουθία μετρήσιμων συνόλων με $\lambda(B_1) < +\infty$ και $B := \bigcap_{n=1}^{\infty} B_n$, τότε

$$\lambda(B_n) \rightarrow \lambda(B).$$

Πρτρ: Στο (ii), αρκεί $\exists k : \lambda(B_k) < +\infty$.

Όμως π.χ. για $B_n = [n, \infty)$ δεν ισχύει.

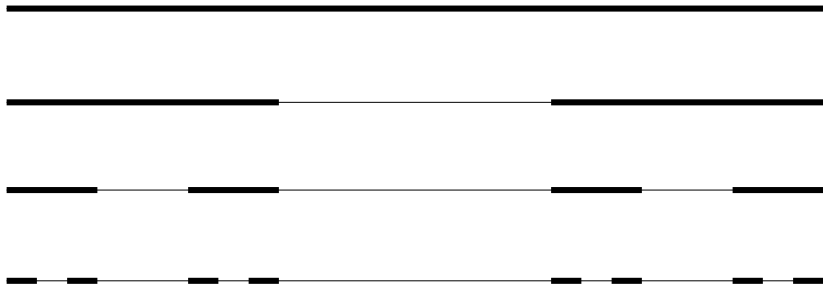
Το σύνολο Cantor $C = \bigcap_{n=1}^{\infty} C_n$

$$C_0 = [0, 1]$$

$$C_1 = \left[0, \frac{1}{3}\right] \cup \left[\frac{2}{3}, 1\right]$$

$$C_2 = \left[0, \frac{1}{9}\right] \cup \left[\frac{2}{9}, \frac{3}{9}\right] \cup \left[\frac{6}{9}, \frac{7}{9}\right] \cup \left[\frac{8}{9}, 1\right]$$

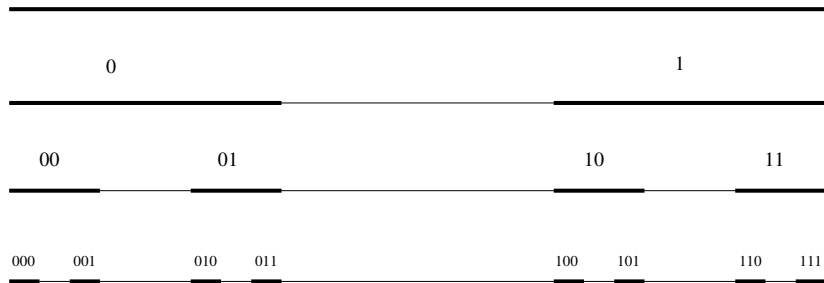
\vdots

Το σύνολο Cantor $C = \bigcap_{n=1}^{\infty} C_n$

Παρατήρηση

Το σύνολο Cantor έχει μέτρο Lebesgue μηδέν και είναι κλειστό και έχει κενό εσωτερικό. Είναι όμως υπεραριθμήσιμο.

Υπάρχει 1-1 και επί απεικόνιση $\{0, 1\}^{\mathbb{N}} \rightarrow C$.

Παρατήρηση

Το σύνολο Cantor είναι τέλειο, δηλαδή είναι κλειστό και δεν έχει μεμονωμένα σημεία.

Παρατήρηση

Για κάθε $a \in (0, 1)$, μπορούμε να κατασκευάσουμε ένα σύνολο «τύπου Cantor» (δηλ. συμπαγές, με κενό εσωτερικό, χωρίς μεμονωμένα σημεία) C^a με μέτρο a .

Θεώρημα

Το μέτρο Lebesgue λ στον \mathbb{R}^k είναι *κανονικό* μέτρο.
Για κάθε K συμπαγές, έχουμε $\lambda(K) < \infty$ και για κάθε $A \in \mathcal{M}$

$$\begin{aligned}\lambda(A) &= \sup\{\lambda(K) : K \text{ συμπαγές και } K \subseteq A\} \\ &= \inf\{\lambda(G) : G \text{ ανοικτό και } G \supseteq A\}.\end{aligned}$$

Ένα μετρήσιμο σύνολο θετικού μέτρου μπορεί να μην περιέχει ανοικτό ($\neq \emptyset$) διάστημα (πχ. σύνολο τύπου Cantor C^a). Όμως,

Θεώρημα (Steinhaus)

Αν A ένα Lebesgue μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R}^k με $\lambda(A) > 0$, τότε υπάρχει $\delta > 0$ ώστε

$$B(0, \delta) \subseteq A - A.$$

Μετρήσιμες συναρτήσεις

Υπενθύμιση Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, θέλουμε να ορίσουμε το $\int f d\lambda$ προσεγγίζοντάς το με αθροίσματα:

$$\sum_{k=0}^{n-1} y_k \lambda(f^{-1}([y_k, y_{k+1})))$$

λ = μέτρο Lebesgue. Χρειάζεται:

$$f^{-1}([y_k, y_{k+1})) = \{x \in [a, b] : y_k \leq f(x) < y_{k+1}\} \in \mathcal{M}.$$

Ορισμός

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$, $X \in \mathcal{M}$. Μια συνάρτηση $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ λέγεται **(Lebesgue) μετρήσιμη** αν

$$f^{-1}((-\infty, b]) \in \mathcal{M}, \text{ για κάθε } b \in \mathbb{R}.$$

Ορισμός

Έστω $Y \subseteq \mathbb{R}$ Borel. Μια συνάρτηση $f : Y \rightarrow \mathbb{R}$ λέγεται **Borel μετρήσιμη** αν

$$f^{-1}((-\infty, b]) \in \mathcal{B}, \text{ για κάθε } b \in \mathbb{R}.$$

Μετρήσιμες συναρτήσεις

(**Συμβολισμός:** $[f \leq b] := f^{-1}((-\infty, b]) = \{x \in X : f(x) \leq b\}$.)

Πρόταση

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$, $X \in \mathcal{M}$ και $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ μια συνάρτηση. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

- 1 Η f είναι μετρήσιμη.
- 2 $f^{-1}((-\infty, b)) \in \mathcal{M}$ για κάθε $b \in \mathbb{R}$.
- 3 $f^{-1}([b, +\infty)) \in \mathcal{M}$ για κάθε $b \in \mathbb{R}$.
- 4 $f^{-1}((b, +\infty)) \in \mathcal{M}$ για κάθε $b \in \mathbb{R}$.

Παρατήρηση Τότε, για κάθε διάστημα $J \subseteq \mathbb{R}$ (ή $J = \{a\}$) έχω $f^{-1}(J) \in \mathcal{M}$.

Πρόταση

Αν $B \subseteq X$, η συνάρτηση $\chi_B : X \rightarrow \mathbb{R}$ με $\chi_B(x) = \begin{cases} 1, & \text{αν } x \in B \\ 0, & \text{αν } x \notin B \end{cases}$ είναι μετρήσιμη αν και μόνον αν $B \in \mathcal{M}$.

Πρόταση

(α) Αν $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ τότε

f συνεχής $\Rightarrow f$ Borel μετρήσιμη $\Rightarrow f$ Lebesgue μετρήσιμη.

(β) Αν I ένα διάστημα στο \mathbb{R} και $f : I \rightarrow \mathbb{R}$ μια αύξουσα (ή φθίνουσα) συνάρτηση τότε η f είναι Borel μετρήσιμη.

Παράδειγμα Η $\chi_{[0,1]}$ είναι Borel, όχι συνεχής.

Η χ_A όπου $A \in \mathcal{M}_{\lambda^*} \setminus \mathcal{B}(\mathbb{R})$ (υπάρχει;) είναι Lebesgue μετρήσιμη, όχι Borel.

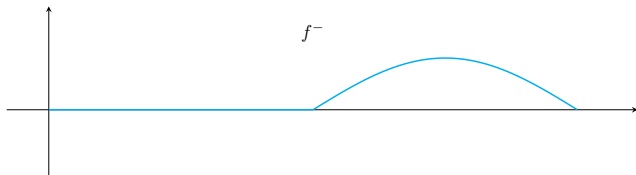
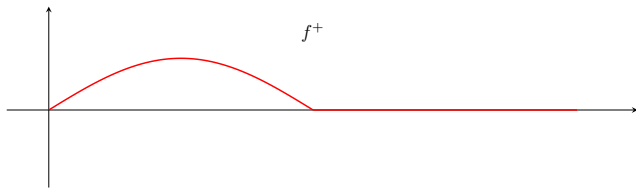
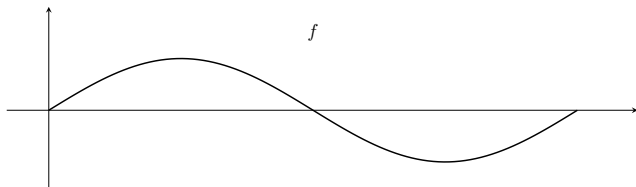
Πρόταση

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} και $f, g : X \rightarrow \mathbb{R}$ μετρήσιμες συναρτήσεις. Τότε,

- 1 Η $f + g$ είναι μετρήσιμη
- 2 Για κάθε $\lambda \in \mathbb{R}$ η λf είναι μετρήσιμη.
- 3 Η $f \cdot g$ είναι μετρήσιμη.
- 4 Αν $f(x) \neq 0$ για κάθε $x \in X$, η $1/f$ είναι μετρήσιμη.
- 5 Οι $\max\{f, g\}$, $\min\{f, g\}$ και $|f|$ είναι μετρήσιμες.

Οι συναρτήσεις f^+ και f^-

$$f^+ = \max\{f, 0\}, \quad f^- = -\min\{f, 0\}, \quad f = f^+ - f^-, \quad |f| = f^+ + f^-$$

Μετρήσιμες συναρτήσεις $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$

Ορισμός

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$, $X \in \mathcal{M}$. Μια συνάρτηση $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ λέγεται **(Lebesgue) μετρήσιμη** αν, για κάθε $b \in \mathbb{R}$,

$$f^{-1}([-\infty, b]) = \{x \in X : f(x) \leq b\} \in \mathcal{M}.$$

Παρατήρηση Το σύνολο

$$\{x \in X : f(x) = -\infty\} = \bigcap_{n=1}^{\infty} \{x \in X : f(x) \leq -n\}$$

είναι μετρήσιμο. Το ίδιο για το $\{x \in X : f(x) = +\infty\}$

Πρόταση

Μια $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ είναι μετρήσιμη
ανν $\forall a \in \mathbb{R}$ το σύνολο $f^{-1}([-\infty, a])$ είναι μετρήσιμο,
ανν $\forall a \in \mathbb{R}$ το $f^{-1}([a, +\infty])$ είναι μετρήσιμο,
ανν $\forall a \in \mathbb{R}$ το $f^{-1}((a, +\infty])$ είναι μετρήσιμο.

Η έννοια «σχεδόν παντού»

Ορισμός

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} . Λέμε ότι μια ιδιότητα $P(x)$ ισχύει *σχεδόν παντού* στο X (ή *σχεδόν για κάθε $x \in X$*) αν

$$\lambda(\{x \in X \mid \text{δεν ισχύει η } P(x)\}) = 0.$$

Πρόταση

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} και $f, g : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$. Αν η f είναι μετρήσιμη και $f(x) = g(x)$ σχεδόν παντού στο X (θα γράφουμε $f = g$ σ.π.), τότε η g είναι μετρήσιμη.

Υπενθύμιση: \limsup , \liminf

Έστω (a_n) ακολουθία, $a_n \in [-\infty, \infty]$. Αν $\sup\{a_k : k \geq 1\} = +\infty$, θέτουμε $\limsup_n a_n = +\infty$. Αν όχι, για κάθε $n \in \mathbb{N}$, θέτουμε $b_n = \sup\{a_k : k \geq n\}$.

Παρατηρούμε ότι $b_n \geq a_n$ για κάθε n και η (b_n) είναι φθίνουσα. Συνεπώς το $\lim b_n$ υπάρχει και ισούται με $\inf b_n$.

Ορισμός

Αν (a_n) άνω φραγμένη, $\limsup_n a_n = \lim_n b_n = \lim_n(\sup\{a_k : k \geq n\})$ (αλλιώς, $\limsup_n a_n = +\infty$).

Αν (a_n) άνω φραγμένη, $a \in \mathbb{R}$, τότε: $a = \limsup_n a_n \iff$
για κάθε $\varepsilon > 0$, το $\{k \in \mathbb{N} : a_k \geq a + \varepsilon\}$ είναι πεπερασμένο και το $\{k \in \mathbb{N} : a - \varepsilon < a_k < a + \varepsilon\}$ είναι άπειρο.

Ομοίως,

Ορισμός

Αν (a_n) κάτω φραγμένη, $\liminf_n a_n = \lim_n(\inf\{a_k : k \geq n\})$ (αλλιώς, $\liminf_n a_n = -\infty$).

Ακολουθίες μετρησίμων συναρτήσεων

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ ένα μετρήσιμο σύνολο και (f_n) μια ακολουθία συναρτήσεων $f_n : X \rightarrow [-\infty, \infty]$.

Η $f = \sup_n f_n$ ορίζεται **κατά σημείο**:

$f(x) = \sup\{f_n(x) : n \in \mathbb{N}\} \in [-\infty, \infty]$ για κάθε $x \in X$.

Ομοίως $(\limsup_n f_n)(x) = \limsup_n f_n(x)$ για κάθε x .

Πρόταση

Αν κάθε f_n είναι μετρήσιμη,

- (i) Οι συναρτήσεις $\sup_n f_n$ και $\inf_n f_n$ είναι μετρήσιμες.
- (ii) Οι συναρτήσεις $\limsup_n f_n$ και $\liminf_n f_n$ είναι μετρήσιμες.
- (iii) Αν η ακολουθία $\{f_n\}$ συγκλίνει **κατά σημείο** σε μια συνάρτηση f , τότε και η f είναι μετρήσιμη.

Παρατήρηση Η Πρόταση ΔΕΝ ισχύει για συνεχείς συναρτήσεις, ούτε για Riemann ολοκληρώσιμες συναρτήσεις. Παραδείγματα;

Πρόταση

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} και $f : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ μια συνάρτηση. Αν $f_n : X \rightarrow [-\infty, +\infty]$ μετρήσιμες συναρτήσεις και $f_n(x) \rightarrow f(x)$ σχεδόν παντού στο X , τότε η f είναι μετρήσιμη.

Απλές μετρήσιμες συναρτήσεις

Ορισμός

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} . Μια μετρήσιμη συνάρτηση $s : X \rightarrow \mathbb{R}$ λέγεται **απλή** αν το σύνολο τιμών της $s(X)$ είναι πεπερασμένο.

Κάθε απλή συνάρτηση γράφεται στην κανονική μορφή

$$s = \sum_{j=1}^n a_j \chi_{A_j}$$

όπου $s(X) = \{a_1, a_2, \dots, a_n\}$ και $A_j = s^{-1}(\{a_j\}) \in \mathcal{M}$. Η $\{A_1, A_2, \dots, A_n\}$ είναι (μετρήσιμη) διαμέριση του X .

Κάθε γραμμικός συνδυασμός $s = \sum_{j=1}^n b_j \chi_{B_j}$ χαρακτηριστικών μετρήσιμων συνόλων είναι απλή μετρήσιμη συνάρτηση.

Παράδειγμα

Έστω $s = \chi_{[-1,1]} + \chi_{[0,2]} : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$. Εδώ $s(\mathbb{R}) = \{0, 1, 2\}$.

Κανονική μορφή $s = 0\chi_A + 1\chi_B + 2\chi_{[0,1]}$ όπου $A = [-1, 2]^c$, $B = [-1, 0) \cup (1, 2]$.

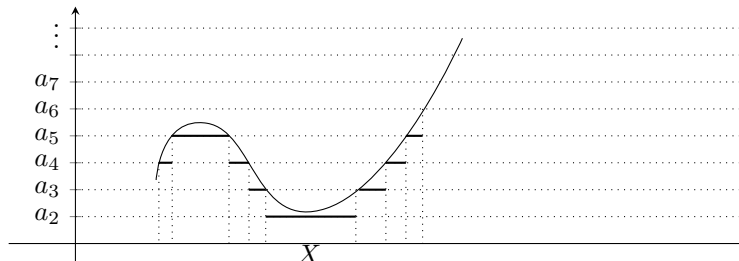
Απλές μετρήσιμες συναρτήσεις

Θεώρημα

Έστω X μετρήσιμο υποσύνολο του \mathbb{R} και $f : X \rightarrow [0, \infty]$ μια μετρήσιμη **μη αρνητική** συνάρτηση. Τότε υπάρχει αύξουσα ακολουθία απλών συναρτήσεων $0 \leq s_1 \leq s_2 \leq \dots \leq f$ ώστε

$$s_n \nearrow f \quad (\text{κατά σημείο}).$$

Αν η f είναι φραγμένη, η σύγκλιση είναι ομοιόμορφη.

Προσέγγιση με απλές: Απόδειξη

(α) **Αν f φραγμένη:** $f(x) < N$ για κάθε $x \in X$. Για κάθε $n \in \mathbb{N}$, χωρίζω το $[0, N)$ σε διαστήματα μήκους $\frac{1}{2^n}$:

$$[0, N) = [0, \frac{1}{2^n}) \cup [\frac{1}{2^n}, \frac{2}{2^n}) \cup \dots \cup [\frac{2^n N - 1}{2^n}, \frac{2^n N}{2^n}).$$

Θεωρώ τις αντίστροφες εικόνες μέσω της f :

$$E_{n,i} = \left\{ x \in X : \frac{i-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{i}{2^n} \right\}, \quad i = 1, 2, \dots, 2^n N.$$

Είναι μετρήσιμα σύνολα, διαμερίζουν τον X . Ορίζω

$$s_n(x) = \frac{i-1}{2^n}, \text{ αν } i = 1, 2, \dots, 2^n N \text{ τέτοιο ώστε } \frac{i-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{i}{2^n}$$

δηλαδή θέτω

$$s_n = \sum_{i=1}^{2^n N} \frac{i-1}{2^n} \chi_{E_{n,i}}.$$

Είναι απλή μετρήσιμη και προφανώς $0 \leq s_n \leq f$.

Προσέγγιση με απλές: Απόδειξη

Ισχυρισμός. $s_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα στο X .

Απόδειξη. Έστω $x \in X$. Τότε για κάθε n υπάρχει k ώστε $x \in E_{n,k}$, δηλ. $\frac{k-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{k}{2^n}$ ενώ $s_n(x) = \frac{k-1}{2^n}$, οπότε

$$0 \leq f(x) - s_n(x) < \frac{1}{2^n}, \quad \forall n$$

δηλ. $\sup_{x \in X} |f(x) - s_n(x)| \leq \frac{1}{2^n}$ άρα $s_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα.

(β) Αν η f δεν είναι φραγμένη: Για κάθε $n \in \mathbb{N}$, χωρίζω το $[0, +\infty] = [0, n) \cup [n, +\infty]$ και

$$[0, n) = [0, \frac{1}{2^n}) \cup [\frac{1}{2^n}, \frac{2}{2^n}) \cup \dots \cup [\frac{n2^n - 1}{2^n}, \frac{n2^n}{2^n}).$$

Θέτω: $F_n = \{x \in X : f(x) \geq n\}$

$$E_{n,i} = \left\{ x \in X : \frac{i-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{i}{2^n} \right\}, \quad i = 1, 2, \dots, n2^n.$$

Είναι μετρήσιμα σύνολα, διαμερίζουν τον X .

Προσέγγιση με απλές: Απόδειξη

Ορίζω

$$s_n(x) = \begin{cases} n, & \text{αν } f(x) \geq n \\ \frac{i-1}{2^n}, & \text{αν } \exists i = 1, 2, \dots, n2^n \text{ ώστε } \frac{i-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{i}{2^n} \end{cases}$$

δηλαδή θέτω

$$s_n = \sum_{i=1}^{n2^n} \frac{i-1}{2^n} \chi_{E_{n,i}} + n \chi_{F_n}.$$

Είναι απλή μετρήσιμη και προφανώς $0 \leq s_n \leq f$.

Ισχυρισμός. $s_n(x) \rightarrow f(x)$ για κάθε $x \in X$.

Απόδειξη. Αν $f(x) < +\infty$, υπάρχει $n_0 = n_0(x)$ ώστε $f(x) < n_0 \leq n$ όταν $n \geq n_0$ οπότε υπάρχει μοναδικό k ώστε $\frac{k-1}{2^n} \leq f(x) < \frac{k}{2^n}$ ενώ $s_n(x) = \frac{k-1}{2^n}$, άρα

$$0 \leq f(x) - s_n(x) < \frac{1}{2^n}, \quad \forall n \geq n_0$$

άρα $s_n(x) \rightarrow f(x)$. Αν πάλι $f(x) = +\infty$, τότε $f(x) \geq n$ για κάθε n , άρα $s_n(x) = n \rightarrow +\infty = f(x)$.

(γ) Ισχυρισμός. Η (s_n) είναι αύξουσα.

Απόδειξη. Έστω $n \in \mathbb{N}$ και $x \in X$, να δείξω ότι $s_n(x) \leq s_{n+1}(x)$.

- Αν $f(x) \geq n+1$ τότε $s_{n+1}(x) = n+1$, αλλά $f(x) > n$ άρα $s_n(x) = n$ άρα $s_n(x) \leq s_{n+1}(x)$.
- Αν $n+1 > f(x) \geq n$ τότε $\exists k : f(x) \in [\frac{k}{2^{n+1}}, \frac{k+1}{2^{n+1}})$, αλλά $\frac{k}{2^{n+1}} \geq n$ (γιατί;) οπότε $s_{n+1}(x) = \frac{k}{2^{n+1}} \geq n$ ενώ $s_n(x) = n$ αφού $f(x) \geq n$.

Προσέγγιση με απλές: Απόδειξη

• Αν $f(x) < n$ τότε υπάρχει k ώστε $\frac{k}{2^n} \leq f(x) < \frac{k+1}{2^n}$.

Τώρα $s_n(x) = \frac{k}{2^n}$ και

$$\left[\frac{k}{2^n}, \frac{k+1}{2^n} \right) = \left[\frac{2k}{2^{n+1}}, \frac{2k+1}{2^{n+1}} \right) \cup \left[\frac{2k+1}{2^{n+1}}, \frac{2k+2}{2^{n+1}} \right).$$

Δύο περιπτώσεις:

$$f(x) \in \left[\frac{2k}{2^{n+1}}, \frac{2k+1}{2^{n+1}} \right) \Rightarrow s_{n+1}(x) = \frac{2k}{2^{n+1}} = s_n(x)$$

$$f(x) \in \left[\frac{2k+1}{2^{n+1}}, \frac{2k+2}{2^{n+1}} \right) \Rightarrow s_{n+1}(x) = \frac{2k+1}{2^{n+1}} > s_n(x)$$

Και στις δύο περιπτώσεις, $s_n(x) \leq s_{n+1}(x)$. \square

Πόρισμα

Έστω X μετρήσιμο και $f : X \rightarrow [-\infty, \infty]$ μετρήσιμη συνάρτηση.
Τότε υπάρχει ακολουθία $(s_n)_n$ απλών συναρτήσεων με

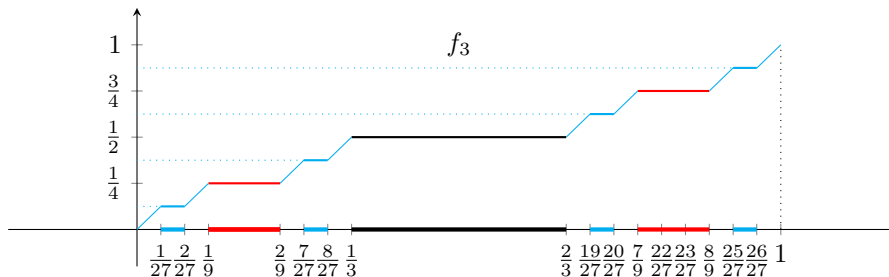
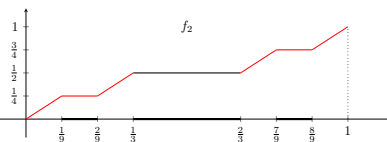
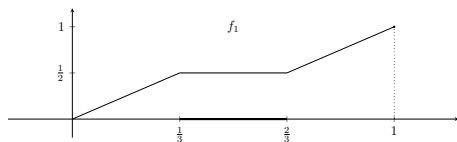
$$s_n \rightarrow f$$

και $0 \leq |s_1| \leq |s_2| \leq \dots \leq |f|.$

Αν επιπλέον η f είναι φραγμένη, τότε η σύγκλιση είναι ομοιόμορφη.

Η συνάρτηση Cantor-Lebesgue ή «σκάλα του διαβόλου»

Πρώτα βήματα:

Πρόταση

Η ακολουθία $\{f_n\}_{n=1}^{\infty}$ συγκλίνει ομοιόμορφα σε μια συνεχή συνάρτηση $f : [0, 1] \rightarrow [0, 1]$. Η f είναι αύξουσα και επί του $[0, 1]$. Η f είναι σχεδόν παντού παραγωγίσιμη: για κάθε x στο (ανοικτό) σύνολο C^c , υπάρχει η $f'(x)$, μάλιστα $f'(x) = 0$. Η εικόνα του C μέσω της f έχει μέτρο $\lambda(f(C)) = 1$.

Υπάρχει μετρήσιμο σύνολο που δεν είναι Borel:

Αν $g(x) = \frac{x+f(x)}{2}$, η g είναι ομοιομορφισμός του $[0, 1]$ που στέλνει το C σε $g(C)$ θετικού μέτρου! Αν $A \subseteq g(C)$ είναι μη μετρήσιμο (υπάρχει τέτοιο, αφού $\lambda(g(C)) > 0$), τότε το $B := g^{-1}(A)$ είναι μετρήσιμο, αφού $B \subseteq C$, αλλά δεν είναι Borel, γιατί το A δεν είναι Borel.

Οι τρεις αρχές του Littlewood

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο με $\lambda(X) < \infty$.

Πρόταση (Μετρήσιμα Σύνολα)

Για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχουν διαστήματα I_1, \dots, I_n ώστε το $E := I_1 \cup \dots \cup I_n$ να ικανοποιεί $\lambda(E \Delta X) < \varepsilon$.

Θεώρημα (Θεώρημα Luzin)

Αν $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ είναι μετρήσιμη, τότε για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $F_\varepsilon \subseteq X$ κλειστό με $\lambda(X \setminus F_\varepsilon) < \varepsilon$ ώστε η $f|_{F_\varepsilon}$ να είναι συνεχής.

Θεώρημα (Θεώρημα Egorov)

Αν $f_n, f : X \rightarrow \mathbb{R}$ μετρήσιμες με $f_n \rightarrow f$ σχεδόν παντού στο X , τότε για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $F_\varepsilon \subseteq X$ κλειστό με $\lambda(X \setminus F_\varepsilon) < \varepsilon$ ώστε $f_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα στο F_ε .

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο με $\lambda(X) < \infty$.

[Μετρήσιμα Σύνολλα] Κάθε τέτοιο $X \subseteq \mathbb{R}$ «είναι σχεδόν ίσο» με πεπερασμένη ένωση διαστημάτων.

[Θεώρημα Luzin] Κάθε μετρήσιμη συνάρτηση στο X «είναι σχεδόν συνεχής».

[Θεώρημα Egorov] Κάθε ακολουθία μετρήσιμων συναρτήσεων στο X που συγκλίνει κατά σημείο, «συγκλίνει σχεδόν ομοιόμορφα».

Απόδειξη Εγορον

Για κάθε k και $m \in \mathbb{N}$, έστω

$$E_m(k) = \{x : \exists n \geq m : |f_n(x) - f(x)| \geq \frac{1}{k}\}.$$

Έχουμε $E_m(k) \supset E_{m+1}(k)$ για κάθε m και

$$\begin{aligned} \bigcap_{m \geq 1} E_m(k) &= \{x : \forall m \exists n \geq m : |f_n(x) - f(x)| \geq \frac{1}{k}\} \\ &\subseteq \{x : |f_n(x) - f(x)| \not\rightarrow 0\} \end{aligned}$$

Όμως $f_n \rightarrow f$ σχεδόν παντού, άρα $\lambda(\bigcap_m E_m(k)) = 0$.

Επειδή $\lambda(E_1(k)) < +\infty$, έπεται ότι $\lim_m \lambda(E_m(k)) = 0$.

Επομένως για κάθε $\delta > 0$ και κάθε $k \in \mathbb{N}$ υπάρχει $m_k \in \mathbb{N}$ ώστε

$$\lambda(E_{m_k}(k)) < \frac{\delta}{2^k}.$$

Έστω

$$A_\delta = \bigcup_{k=1}^{\infty} E_{m_k}(k)$$

$$A_\delta = \bigcup_{k=1}^{\infty} E_{m_k}(k)$$

Τότε

$$\lambda(A_\delta) \leq \sum_{k=1}^{\infty} \lambda(E_{m_k}(k)) < \sum_{k=1}^{\infty} \frac{\delta}{2^k} = \delta.$$

Ισχυρισμός: $f_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα στο $X \setminus A_\delta$.

Απόδειξη : Έστω $\varepsilon > 0$ και $k \in \mathbb{N}$ με $\frac{1}{k} < \varepsilon$. Επειδή $A_\delta \supseteq E_{m_k}(k)$, αν $x \notin A_\delta$ έχουμε $x \notin E_{m_k}(k)$ άρα για κάθε $n \geq m_k$ ισχύει $|f_n(x) - f(x)| < \frac{1}{k} < \varepsilon$. Αφού το m_k δεν εξαρτάται από το x έχουμε $f_n \rightarrow f$ ομοιόμορφα στο A_δ^c . □

Οπότε αν πάρω κλειστό $F_\delta \subseteq (X \setminus A_\delta)$ με $\lambda((X \setminus A_\delta) \setminus F_\delta) < \delta$, τότε $\lambda((X \setminus F_\delta)) < 2\delta$. □

Αντιπαράδειγμα όταν $\lambda(X) = \infty$: $f_n = \chi_{(n, \infty)} \rightarrow 0$ κ.σ. αλλά ...

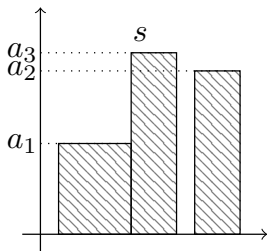
Το ολοκλήρωμα Lebesgue: Ορισμοί

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο.

(α) Αν $s : X \rightarrow \mathbb{R}^+$ είναι απλή μετρήσιμη και $s(X) = \{a_1, \dots, a_n\}$ ορίζουμε

$$\int s d\lambda = \sum_{k=1}^n a_k \lambda(A_k) \in [0, +\infty]$$

όπου $A_k = s^{-1}(\{a_k\})$ (θέτουμε $0 \cdot (+\infty) = 0$).

Σχήμα: Ολοκλήρωμα απλής συνάρτησης

(β) Αν $f : X \rightarrow [0, +\infty]$ είναι μετρήσιμη, ορίζουμε

$$\int f d\lambda = \sup \left\{ \int s d\lambda : s \text{ απλή μετρήσιμη, } 0 \leq s \leq f \right\}.$$

Αν f απλή, οι ορισμοί (α) και (β) συμπίπτουν.

(γ) Έστω $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ μετρήσιμη και $f^+ = f \vee 0$ και $f^- = (-f) \vee 0$. Τότε οι f^+ και f^- είναι μη αρνητικές και μετρήσιμες, άρα ορίζονται τα $\int f^+ d\lambda$ και $\int f^- d\lambda$ (στο $\overline{\mathbb{R}}$). Αν τουλάχιστον ένα από τα δύο είναι πεπερασμένο, ορίζουμε

$$\int f d\lambda = \int f^+ d\lambda - \int f^- d\lambda \in \overline{\mathbb{R}}.$$

(δ) Μια $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ λέγεται (απολύτως) ολοκληρώσιμη αν είναι μετρήσιμη και

$$\int |f| d\lambda < +\infty.$$

Πρόταση

Αν $s_1, s_2 : X \rightarrow [0, +\infty)$ απλές μετρήσιμες και $a \geq 0$, τότε

(i) $\int a s_1 d\lambda = a \int s_1 d\lambda$ (θετικά ομογενές)

(ii) $\int (s_1 + s_2) d\lambda = \int s_1 d\lambda + \int s_2 d\lambda$ (προσθετικό)

(iii) Αν $s_1 \leq s_2$ τότε $\int s_1 d\lambda \leq \int s_2 d\lambda$ (μονότονο).

Για το (ii), χρειάζεται το (προσωρινό) λήμμα:

Αν $s : X \rightarrow \mathbb{R}^+$ απλή μετρήσιμη και $s = \sum_{k=1}^m b_k \chi_{B_k}$ όπου (απλώς)

$B_k \cap B_j = \emptyset$ για $k \neq j$, τότε

$$\int s d\lambda = \sum_{k=1}^m b_k \lambda(B_k).$$

Πρόταση

Αν $f, g : X \rightarrow [0, +\infty]$ μετρήσιμες και $a \geq 0$, τότε

$$(i) \quad \int afd\lambda = a \int fd\lambda.$$

$$(ii) \quad \text{Αν } f \leq g \text{ τότε } \int fd\lambda \leq \int gd\lambda.$$

$$(iii) \quad \text{Αν } A \subseteq B \text{ (} A, B \in \mathcal{M} \text{) τότε } \int_A fd\lambda \leq \int_B fd\lambda$$

$$(iv) \quad \text{Αν } A \in \mathcal{M} \text{ και } \lambda(A) = 0 \text{ ή } f|_A = 0 \text{ τότε } \int_A fd\lambda = 0.$$

Επίσης ισχύει η

$$\int fd\lambda + \int gd\lambda \leq \int (f + g)d\lambda.$$

Ισότητα;; Να πάρουμε όρια απλών;

Είναι σωστό ότι $\int \lim f_n d\lambda = \lim \int f_n d\lambda$;;

Παραδείγματα (α) Στο \mathbb{R} : Έστω $f_n := \chi_{[n, n+1]}$. Έχω $f_n \rightarrow f = 0$ κ.σ., αλλά $\int f_n d\lambda = 1$ για κάθε n ενώ $\int f d\lambda = 0$.
(Η μάζα στις f_n «φεύγει προς το άπειρο οριζόντια».)

(β) Στο \mathbb{R} : Έστω $f_n := \frac{1}{n} \chi_{[0, n]}$. Τώρα $f_n \rightarrow f = 0$ **ομοιόμορφα** αλλά $\int f_n d\lambda = 1$ για κάθε n ενώ $\int f d\lambda = 0$.
(Εδώ η μάζα «απλώνεται» σ' όλο το πλάτος του \mathbb{R} .)

(γ) Στο $[0, 1]$: Έστω $f_n := n \chi_{[\frac{1}{n}, \frac{2}{n}]}$. Το μέτρο είναι πεπερασμένο, και $f_n \rightarrow f = 0$ κατά σημείο (όχι ομοιόμορφα). Πάλι $\int f_n d\lambda = 1$ για κάθε n ενώ $\int f d\lambda = 0$.
(Εδώ η μάζα «φεύγει προς το άπειρο κατακόρυφα».)

Θεώρημα

Έστω $X \in \mathcal{M}$ και $f_n : X \rightarrow [0, \infty]$ μια **αύξουσα** ακολουθία μη αρνητικών μετρήσιμων συναρτήσεων. Τότε

$$\lim_n \left(\int f_n \, d\lambda \right) = \int (\lim_n f_n) \, d\lambda .$$

Το Θεώρημα Μονότονης Σύγκλισης

Συμπέρασμα Αν $f : X \rightarrow [0, +\infty]$ μετρήσιμη, τότε,
για κάθε αύξουσα ακολουθία (s_n) απλών $s_n \geq 0$ με $s_n \nearrow f$,

$$\int f d\lambda = \lim \int s_n d\lambda$$

Ερωτήσεις: (α) Ισχύει το Θεώρημα Μονότονης Σύγκλισης για το ολοκλήρωμα Riemann; Υπό προϋποθέσεις;

(β) Ισχύει για φθίνουσες ακολουθίες; Υπό προϋποθέσεις;

Πρόταση (Προσθετικότητα)

Αν $f, g : X \rightarrow [0, +\infty]$ μετρήσιμες, τότε

$$\int (f + g) d\lambda = \int f d\lambda + \int g d\lambda.$$

Θεώρημα (Beppo Levi)

Αν (f_n) μετρήσιμες, $f_n : X \rightarrow [0, +\infty]$, τότε

$$\int \left(\sum_{n=1}^{\infty} f_n \right) d\lambda = \sum_{n=1}^{\infty} \left(\int f_n d\lambda \right).$$

Πρόταση (Λήμμα Fatou)

Αν $f_n : X \rightarrow [0, +\infty]$ είναι μετρήσιμες, τότε

$$\int (\liminf_n f_n) d\lambda \leq \liminf_n \int f_n d\lambda.$$

Ολοκληρώσιμες συναρτήσεις

Υπενθύμιση ορισμών:

- Έστω $X \in \mathcal{M}$, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ μετρήσιμη και $f^+ = f \vee 0$ και $f^- = (-f) \vee 0$. Τότε οι f^+ και f^- είναι μη αρνητικές και μετρήσιμες, άρα ορίζονται τα $\int f^+ d\lambda$ και $\int f^- d\lambda$ (στο $\overline{\mathbb{R}}$). Αν τουλάχιστον ένα από τα δύο είναι πεπερασμένο, ορίζουμε

$$\int f d\mu = \int f^+ d\lambda - \int f^- d\lambda \in \overline{\mathbb{R}}.$$

- Μια $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ λέγεται (απολύτως) ολοκληρώσιμη αν είναι μετρήσιμη και $\int |f| d\lambda < +\infty$.

Παρατήρηση Τότε, $f(x) \in \mathbb{R}$ σχεδόν για κάθε $x \in X$.
Γράφουμε

$$\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X) := \{f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}} : f \text{ ολοκληρώσιμη}\}$$

Παρατήρηση $f \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X) \Leftrightarrow f^\pm \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ και τότε
 $\int f d\lambda = \int f^+ d\lambda - \int f^- d\lambda \in \mathbb{R}$.

Θεώρημα

Ο $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ είναι γραμμικός χώρος και το ολοκλήρωμα είναι γραμμική απεικόνιση $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X) \rightarrow \mathbb{R}$.

Δηλαδή αν $f, g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ και $c \in \mathbb{R}$, τότε (η $f + cg$ ορίζεται καλά σχ. π. και)

$$f + cg \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X) \quad \text{και} \quad \int (f + cg) d\lambda = \int f d\lambda + c \int g d\lambda.$$

Πρόταση

Αν $f, g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ τότε

$$(i) \quad f \leq g \implies \int f d\lambda \leq \int g d\lambda.$$

$$(ii) \quad \left| \int f d\lambda \right| \leq \int |f| d\lambda$$

Πρόταση

Έστω $f, g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$.

(ι) Αν $f = g$ -σ.π. τότε $\int f d\lambda = \int g d\lambda$.

(ii) $f = 0$ σ.π. αν και μόνον αν $\int_A f d\lambda = 0$ για κάθε $A \subseteq X$, $A \in \mathcal{M}$.

Πόρισμα

Αν $f, g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ και $f \leq g$ σ.π. τότε $\int f d\lambda \leq \int g d\lambda$.

Θεώρημα

Έστω (f_n) ακολουθία μετρήσιμων συναρτήσεων που συγκλίνει σχεδόν για κάθε $x \in X$ και έστω $f(x) = \lim_n f_n(x)$.

Αν υπάρχει $g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ ώστε $|f_n| \leq g$ σχ. π. για κάθε n , τότε

$$f \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$$

$$\text{και } \lim_{n \rightarrow \infty} \int |f_n - f| d\lambda = 0$$

$$\text{και } \lim_{n \rightarrow \infty} \int f_n d\lambda = \int f d\lambda.$$

Δες και τα αντιπαραδείγματα: [101] όταν δεν υπάρχει «κυριαρχούσα» $g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$.

Θεώρημα Κυριαρχημένης Σύγκλισης: Απόδειξη σύγκλισης

Θέτουμε $h_n = |f_n - f|$ και παρατηρούμε ότι $0 \leq h_n \leq 2g$ σχ. π. και ότι $h_n(x) \rightarrow 0$ σχεδόν για κάθε x . Άρα $2g - h_n \geq 0$ και $2g - h_n \rightarrow 2g$ κατά σημείο, σχεδόν παντού.

Από το Λήμμα Fatou έχουμε

$$\int \liminf_n (2g - h_n) d\lambda \leq \liminf_n \int (2g - h_n) d\lambda$$

δηλαδή

$$\begin{aligned} \int 2g d\lambda &= \int \liminf_n (2g - h_n) d\lambda \leq \liminf_n \int (2g - h_n) d\lambda \\ &= \int 2g d\lambda + \liminf_n \int (-h_n) d\lambda = \int 2g d\lambda - \limsup_n \int h_n d\lambda \end{aligned}$$

άρα $\limsup_n \int h_n d\lambda \leq 0$. Αλλά $0 \leq \int h_n d\lambda$ άρα $0 \leq \liminf_n \int h_n d\lambda$.

Επομένως το όριο $\lim_n \int h_n d\lambda$ υπάρχει και είναι 0. \square

Πόρισμα (Θεώρημα Φραγμένης Σύγκλισης)

Έστω $X \in \mathcal{M}$ με $\lambda(X) < \infty$, $f_n : X \rightarrow \mathbb{R}$ μια ακολουθία μετρήσιμων συναρτήσεων και $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ ώστε $f_n \rightarrow f$ σ.π. Υποθέτουμε ότι επιπλέον υπάρχει $M > 0$ ώστε $|f_n| \leq M$ σ.π. στο X . Τότε οι f_n και η f είναι ολοκληρώσιμες και ισχύει:

$$\int |f_n - f| d\lambda \rightarrow 0.$$

Από αυτή τη σύγκλιση έπεται ότι

$$\lim_n \int f_n d\lambda = \int f d\lambda.$$

Πόρισμα

Έστω $f : \mathbb{R} \rightarrow [-\infty, +\infty]$ ολοκληρώσιμη. Τότε η συνάρτηση

$$F(x) = \int_{-\infty}^x f \, d\lambda := \int_{(-\infty, x]} f \, d\lambda$$

είναι συνεχής.

Πόρισμα

Έστω $f : \mathbb{R} \rightarrow [-\infty, +\infty]$ ολοκληρώσιμη. Αν $E_n \in \mathcal{M}$, $E_n \subseteq E_{n+1}$ για κάθε n και $E = \bigcup E_n$, τότε η συνάρτηση

$$\int_E f \, d\lambda = \lim_n \int_{E_n} f \, d\lambda.$$

Έστω $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ Riemann ολοκληρώσιμη. Τότε, υπάρχει ακολουθία (P_n) διαμερίσεων του $[a, b]$ με: $P_n \subset P_{n+1}$ (η P_{n+1} είναι εκλέπτυνση της P_n), $\|P_n\| \rightarrow 0$ (τα πλάτη των διαμερίσεων P_n τείνουν στο 0), και

$$L(f, P_n) \rightarrow \int_a^b f(x) dx, \quad U(f, P_n) \rightarrow \int_a^b f(x) dx.$$

Έστω g_n η κλιμακωτή συνάρτηση με $\int_a^b g_n(x) dx = L(f, P_n)$

(δηλαδή, αν $L(f, P_n) = \sum_{i=0}^{k-1} m_i(x_{i+1} - x_i)$ θέτω $g_n = \sum_{i=0}^{k-1} m_i \chi_{[x_i, x_{i+1})}$)

και u_n η κλιμακωτή συνάρτηση με $\int_a^b u_n(x) dx = U(f, P_n)$. Τότε,

$g_n \leq f \leq u_n$. Η (g_n) είναι αύξουσα και η (u_n) φθίνουσα, οπότε

$\exists g := \lim_n g_n$ και $u := \lim_n u_n$ και $g \leq f \leq u$. Είναι όρια μονότονων ακολουθιών ολοκληρώσιμων συναρτήσεων.

Άρα ²

$$\int_a^b u \, d\lambda = \lim_n \int_a^b u_n \, d\lambda \stackrel{(!)}{=} \lim_n \int_a^b u_n(x) \, dx = \int_a^b f(x) \, dx$$

και

$$\int_a^b g \, d\lambda = \lim_n \int_a^b g_n \, d\lambda \stackrel{(!)}{=} \lim_n \int_a^b g_n(x) \, dx = \int_a^b f(x) \, dx.$$

Άρα $g = u$ σχεδόν παντού. Αφού $g \leq f \leq u$, προκύπτει ότι $g = f = u$ σχεδόν παντού.

Οπότε, $f = \lim g_n$ σχεδόν παντού, άρα η f είναι μετρήσιμη και

$$\int_a^b f \, d\lambda = \lim_n \int_a^b g_n \, d\lambda = \int_a^b g \, d\lambda = \int_a^b f(x) \, dx. \quad \square$$

²Αφού u_n κλιμακωτή, $\int_a^b u_n \, d\lambda \stackrel{(!)}{=} \int_a^b u_n(x) \, dx$.

Θεώρημα

Μια φραγμένη συνάρτηση $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ είναι Riemann ολοκληρώσιμη αν και μόνον αν είναι **σχεδόν παντού συνεχής**, αν δηλαδή το σύνολο των ασυνεχειών της έχει μέτρο μηδέν. Τότε η f είναι Lebesgue ολοκληρώσιμη και τα δύο ολοκληρώματα συμπίπτουν.

Παρατήρηση Η χαρακτηριστική συνάρτηση του $[\frac{1}{3}, \frac{2}{3}]$ είναι **σχεδόν παντού συνεχής**, αλλά δεν είναι **σχεδόν παντού ίση με μια συνεχή** συνάρτηση.

Αντίθετα η συνάρτηση Dirichlet δεν είναι **πουθενά συνεχής**, αλλά είναι **σχεδόν παντού ίση με τη συνεχή** συνάρτηση $f(t) = 0$.

Πόρισμα

Αν η $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ είναι Riemann ολοκληρώσιμη σε κάθε $[a, b] \subseteq \mathbb{R}$ και είναι Lebesgue ολοκληρώσιμη στο \mathbb{R} , τότε το γενικευμένο ολοκλήρωμα Riemann $\int_{-\infty}^{+\infty} f(x) dx$ υπάρχει και είναι το $\int f d\lambda$. Το αντίστροφο ισχύει όταν $f \geq 0$.

Παράδειγμα 1 Αν $f(x) = \frac{\sin x}{x}$, $x > 0$, το γενικευμένο ολοκλήρωμα Riemann $\int_0^{+\infty} f(x) dx := \lim_{M \rightarrow \infty} \int_0^M f(x) dx$ υπάρχει, αλλά η f δεν είναι Lebesgue ολοκληρώσιμη στο $[0, +\infty)$.

Παράδειγμα 2 Το ίδιο συμβαίνει με την

$$f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{n+1} \chi_{[n, n+1)}.$$

Υπενθύμιση: Ο χώρος $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$

Ορισμός

Αν $X \subseteq \mathbb{R}$ είναι μετρήσιμο, ο χώρος $\mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ αποτελείται από όλες τις συναρτήσεις $f : X \rightarrow \mathbb{R} \cup \{\pm\infty\}$ που είναι μετρήσιμες και ικανοποιούν $\int_X |f| d\lambda < +\infty$. Ο αριθμός $\int_X |f| d\lambda$ συμβολίζεται $\|f\|_1$.

Παρατηρήσεις (ι) Αν η $f : X \rightarrow \mathbb{R} \cup \{\pm\infty\}$ είναι μετρήσιμη τότε $\|f\|_1 < +\infty$ αν και μόνον αν η f παίρνει σχεδόν παντού πραγματικές τιμές.

(ii) Αν $f, g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ και $\lambda \in \mathbb{R}$ τότε $f + \lambda g \in \mathcal{L}_{\mathbb{R}}^1(X)$ και

1 $\|\lambda g\|_1 = |\lambda| \|g\|_1$

2 $\|f + g\|_1 \leq \|f\|_1 + \|g\|_1$

3 $\|f\|_1 = 0$ αν και μόνον αν $f = 0$ σχεδόν παντού.

Ορισμός

Έστω $f_n, f : X \rightarrow \mathbb{R}$ μετρήσιμες.

- (i) Η $\{f_n\}$ **συγκλίνει στην f κατά μέσο ή στον L^1** αν
- $$\int |f_n - f| d\lambda \rightarrow 0.$$
- (ii) Η $\{f_n\}$ **είναι βασική ή Cauchy κατά μέσο** αν για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $n_0(\varepsilon) \in \mathbb{N}$ ώστε: για κάθε $m, n \geq n_0$ να ισχύει
- $$\int |f_n - f_m| d\lambda < \varepsilon.$$

Θεώρημα

Έστω $X \subseteq \mathbb{R}$ μετρήσιμο και $f_n : X \rightarrow \mathbb{R}$ ακολουθία μετρήσιμων συναρτήσεων.

- Αν η $\{f_n\}$ είναι Cauchy κατά μέσο, τότε υπάρχει **μετρήσιμη** συνάρτηση $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ ώστε $f_n \rightarrow f$ κατά μέσο
- Επιπλέον υπάρχει υπακολουθία $\{f_{n_k}\}$ της $\{f_n\}$ με $f_{n_k} \rightarrow f$ σχεδόν παντού.

Ο χώρος $(L^1_{\mathbb{R}}(X), \|\cdot\|_1)$

Ο $\mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$ είναι γραμμικός χώρος και η $\|\cdot\|_1$ είναι ημινόρμα σ' αυτόν.

Θέτω $\mathcal{N} = \{f \in \mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X) : \|f\|_1 = 0\}$.

Αν $f, g \in \mathcal{L}^1$, έχω $f = g$ σχεδόν παντού $\iff f - g \in \mathcal{N}$.

Επίσης, ο \mathcal{N} είναι γραμμικός υπόχωρος του \mathcal{L}^1 .

Θέτω $\|f + \mathcal{N}\|_1 := \|f\|_1$. Είναι καλά ορισμένη νόρμα στον χώρο πηλίκο $L^1_{\mathbb{R}}(X) := \mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)/\mathcal{N}$.

Έπεται ότι ο $L^1_{\mathbb{R}}(X)$ αποτελείται από τις κλάσεις ισοδυναμίας συναρτήσεων του $\mathcal{L}^1_{\mathbb{R}}(X)$ modulo ισότητα σχεδόν παντού.

Το Θεώρημα Riesz-Fischer λέει ακριβώς ότι ο χώρος $(L^1_{\mathbb{R}}(X), \|\cdot\|_1)$ είναι πλήρης χώρος με νόρμα, δηλαδή χώρος Banach.

Αν $p \in [1, \infty)$, με το σύμβολο $\mathcal{L}^p([-\pi, \pi])$ εννοούμε το σύνολο των μετρησίμων **συναρτήσεων** $f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C}$ που ικανοποιούν

$$\int_{-\pi}^{\pi} |f(t)|^p d\lambda(t) < \infty \quad (\text{μέτρο Lebesgue}).$$

Γράφουμε

$$\|f\|_p := \left(\int_{-\pi}^{\pi} |f(t)|^p \frac{d\lambda(t)}{2\pi} \right)^{1/p}.$$

Παρατηρούμε ότι $\|f\|_p = 0$ αν και μόνον αν $f(t) = 0$ **σχεδόν για κάθε t** .

Υπενθύμιση: χώροι L^p

Με το σύμβολο $L^p([-\pi, \pi])$ συμβολίζουμε τον χώρο των κλάσεων ισοδυναμίας $[f]$, των $f \in \mathcal{L}^p([-\pi, \pi])$, modulo ισότητα σχεδόν παντού.

Ο $L^p([-\pi, \pi])$ είναι γραμμικός χώρος και η $\|\cdot\|_p$ είναι νόρμα στον $L^p([-\pi, \pi])$ ως προς την οποία ο $L^p([-\pi, \pi])$ είναι **χώρος Banach** (Θεώρημα Riesz-Fisher). Ο $L^2([-\pi, \pi])$ είναι **χώρος Hilbert** ως προς το $\langle f, g \rangle = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) \overline{g(t)} d\lambda(t)$.

[Εδώ $\int h d\lambda := \int \operatorname{Re} h d\lambda + i \int \operatorname{Im} h d\lambda$ όπου $\operatorname{Re} h = \frac{1}{2}(h + \bar{h})$, $\operatorname{Im} h = \frac{1}{2i}(h - \bar{h})$.]

Υπενθύμιση: χώροι L^p

Αν $1 \leq p \leq q < \infty$ και f μετρήσιμη, έχουμε $\|f\|_p \leq \|f\|_q \leq \|f\|_\infty$,
άρα

$$C_p([-\pi, \pi]) \subseteq L^q([-\pi, \pi]) \subseteq L^p([-\pi, \pi]) \subseteq L^1([-\pi, \pi])$$

όπου

$C_p([-\pi, \pi]) := \{f : [-\pi, \pi] \rightarrow \mathbb{C} \text{ συνεχής και } f(-\pi) = f(\pi)\}.$

Πρόταση

Αν $p \in [1, \infty)$, ο χώρος των απλών μετρήσιμων συναρτήσεων, ο χώρος των κλιμακωτών συναρτήσεων και ο $C_p([-\pi, \pi])$ είναι πυκνοί στον $(L^p([-\pi, \pi]), \|\cdot\|_p)$.

Ορισμός (Συντελεστές Fourier)

Έστω $f \in \mathcal{L}^1([-\pi, \pi])$. Ορίζουμε

$$\hat{f}(k) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f e_{-k} d\lambda = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(t) e^{-ikt} d\lambda(t) \quad (k \in \mathbb{Z})$$

Εδώ $\int f d\lambda := \int \operatorname{Re} f d\lambda + i \int \operatorname{Im} f d\lambda$ όπου

$$\operatorname{Re} f = \frac{1}{2}(f + \bar{f}), \operatorname{Im} f = \frac{1}{2i}(f - \bar{f}).$$

Παρατηρήσεις. (α) Η συνάρτηση $S_n(f) = \sum_{|k| \leq n} \hat{f}(k) e_k$ είναι

τριγωνομετρικό πολυώνυμο, άρα συνεχής (και 2π -περιοδική) συνάρτηση, όποια κι αν είναι η $f \in \mathcal{L}^1([-\pi, \pi])$.

(β) Αν $f = g$ σχεδόν παντού, τότε $\hat{f}(k) = \hat{g}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$.

Αντίστροφα;

Θεώρημα

Αν $f, g \in L^1([-\pi, \pi])$ και $\hat{f}(k) = \hat{g}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$, τότε $f = g$ σχεδόν παντού.

Απόδειξη

- 1 Για κάθε $f \in C([-\pi, \pi])$, ισχύει $\|\sigma_n(f)\|_1 \leq \|f\|_1$.
- 2 Για κάθε $f \in L^1([-\pi, \pi])$, ισχύει $\|\sigma_n(f)\|_1 \leq \|f\|_1$.
- 3 Για κάθε $f \in L^1([-\pi, \pi])$, ισχύει $\lim_n \|\sigma_n(f) - f\|_1 = 0$.
- 4 Αν $f \in L^1([-\pi, \pi])$ και $\hat{f}(k) = 0$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$, τότε $\|f\|_1 = 0$, άρα $f(t) = 0$ σχεδόν για κάθε t .

Έστω $f \in \mathcal{L}^2([-\pi, \pi])$, $n \in \mathbb{N}$ και p τριγωνομετρικό πολυώνυμο βαθμού $\deg(p) \leq n$. Τότε

$$\|p\|_2^2 = \sum_{|k| \leq n} |\hat{p}(k)|^2$$

$$\begin{aligned} \|f - p\|_2^2 &= \|f - S_n(f)\|_2^2 + \|S_n(f) - p\|_2^2 \\ &= \|f - S_n(f)\|_2^2 + \sum_{|k| \leq n} |\hat{f}(k) - \hat{p}(k)|^2 \end{aligned}$$

$$\|f - S_m(f)\|_2^2 \geq \|f - S_n(f)\|_2^2 \quad \text{αν } m \leq n$$

$$\|f\|_2^2 = \|f - S_n(f)\|_2^2 + \|S_n(f)\|_2^2 \geq \|S_n(f)\|_2^2$$

Άρα $\sum_{k \in \mathbb{Z}} |\hat{f}(k)|^2 \leq \|f\|_2^2$ (Bessel).

Πόρισμα $\|f - \sigma_n(f)\|_2 \geq \|f - S_n(f)\|_2$.

Σειρές Fourier συναρτήσεων κλάσεως \mathcal{L}^2

Υπενθύμιση Féjer: Αν $g \in C_p([-\pi, \pi])$, τότε

$$\lim_n \|g - \sigma_n(g)\|_\infty = 0.$$

Άρα $\lim_n \|g - \sigma_n(g)\|_2 = 0$.

Από πυκνότητα της $C_p([-\pi, \pi])$ στον \mathcal{L}^2 και $\|f\|_2 \geq \|S_n(f)\|_2$ έπεται

Πρόταση

Αν $f \in \mathcal{L}^2([-\pi, \pi])$, τότε $S_n(f) \xrightarrow{\|\cdot\|_2} f$ δηλαδή

$$\lim_n \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |S_n(f) - f|^2 d\lambda = 0.$$

Άρα $|\|S_n(f)\|_2 - \|f\|_2| \leq \|S_n(f) - f\|_2 \rightarrow 0$, δηλαδή

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{|k| \leq n} |\hat{f}(k)|^2 = \|f\|_2^2.$$

Πρόταση (Ισότητα Parseval)

Αν $f, g \in \mathcal{L}^2([-\pi, \pi])$, τότε

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |f|^2 d\lambda = \sum_{k=-\infty}^{\infty} |\hat{f}(k)|^2 \quad \text{και} \quad \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f \bar{g} d\lambda = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \hat{f}(k) \overline{\hat{g}(k)}.$$

Πόρισμα

Η απεικόνιση

$$\mathcal{F}_2 : (L^2([-\pi, \pi]), \|\cdot\|_2) \rightarrow (\ell^2(\mathbb{Z}), \|\cdot\|_2) : f \rightarrow \hat{f}$$

είναι καλά ορισμένη γραμμική ισομετρία.

(**Μοναδικότητα**) Ειδικότερα, η $f \rightarrow \hat{f}$ είναι 1-1 στον $L^2([-\pi, \pi])$: αν $\hat{f}(k) = \hat{g}(k)$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$, τότε οι f και g ορίζουν το ίδιο στοιχείο του $L^2([-\pi, \pi])$, είναι δηλαδή ίσες **σχεδόν παντού**.

Η $(C_p([-\pi, \pi]), \|\cdot\|_{L^2}) \rightarrow (\ell^2(\mathbb{Z}), \|\cdot\|_{\ell^2}) : f \rightarrow (\hat{f}(k))_{k \in \mathbb{Z}}$ είναι
ισομετρία, άρα 1-1, με πυκνή εικόνα, αλλά όχι επί. Η πληρότητα
του $L^2([-\pi, \pi])$ δίνει:

Πρόταση

Η \mathcal{F}_2 απεικονίζει τον $L^2([-\pi, \pi])$ επί του $\ell^2(\mathbb{Z})$:

Αν $\sum_{n \in \mathbb{Z}} |c_n|^2 < +\infty$ τότε υπάρχει $f \in \mathcal{L}^2(\mathbb{T})$ ώστε $\hat{f}(k) = c_k$ για

κάθε $k \in \mathbb{Z}$. Μάλιστα αν $s_n(t) = \sum_{k=-n}^n c_k e^{ikt}$ ισχύει ότι

$\|f - s_n\|_2 \rightarrow 0$.